

**Нам'ягайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(212) 227-4125
з Нью-Йорку (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 66. ДЖЕРЗІ СІТІ ІНЮ ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 21-го БЕРЕЗНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 21, 1980 No. 66. VOL. LXXXVII.

КОРОТКІ ВІСТІ

ВПЛИВИ СОВЕТСЬКОГО СОЮЗУ БУДУТЬ ЗМЕНШЕНІ В ЄМЕНИ ЗАВДЯКИ корисному втручанням Савдійської Аравії, яка тепер зобов'язалася піти на зустріч цій малій сусідній арабській країні, що потребує великої фінансової допомоги. Двомісячні переговори поміж Єменом і Савдійською Аравією дали такі наслідки: Ємен не буде більше приймати советських "дослідників" і "спеціалістів" і подбає про те, щоб сотня тих советських "дослідників", що вже є в країні, опустили її згодом. Ємен також триматиметься осторонь від марксистського Південного Ємену, його близького сусіда з просовєтським урядом, а за це Савдійська Аравія відновить конечно потрібну фінансову допомогу Ємені.

В БОГОТІ ТЕРОРИСТИ ВСЕ ЩЕ ТРИМАЮТЬ ЗАКЛАДНИКІВ, а уряд Колумбії досі не бажає поступитися цим лівим терористам, які вимагають у заміну за закладників-дипломатів звільнення з тюрми їхніх ув'язнених товаришів. Постава уряду тверда в цій питанні: поки терористи стоять на своєму, доти відновлювати переговори з ними колумбійський уряд вважає "абсурдним".

ДВНАДЦЯТЬ КРАЇН ГОЛОСИЛИ, ЩО СПОРТОВІ ІГРИ БУДУТЬ ПРОВЕДЕНІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ після Олімпіади в Москві цього літа. Плани для цього Після-Олімпійського спортивного фестивалю проголошені дванадцятьма країнами після дводенних нарад у Женеві у цій справі 18-го березня. Ці спортивні ігри мали б відбутися від двох до чотирьох тижнів у серпні або вересні. Народи спонзорували ЗСА, Британія і Австралія. В планованих спортивних змаганнях можуть брати участь всі країни, не залежно від їхнього бойкоту чи не-бойкоту офіційної Олімпіади.

МОСКОВСЬКА ОЛІМПІАДА ВІДБУДЕТЬСЯ НЕЗАЛЕЖНО ВІД ТОГО, СКІЛЬКИ І ЯКІ КРАЇНИ її бойкотуватимуть, — пише 18-го березня газета "Правда" у своїй редакційній, обвинувачуючи Америку, що це ЗСА вже з 1978 року намагалася зрівати Московські Олімпійські Ігри через засуд дисидента Анатолія Шаранського, що його советський суд засудив за злочини "зраду", "шпигунство" і "антисовєтську діяльність" в користь Америки. Шаранський, російський дисидент жидівського роду, дістав засуд: три роки в'язниці і десять років концтаборів.

ПУБЛІЧНЕ ПЕРЕСЛУХАННЯ АМЕРИКАНСЬКОГО КОНТРОБЕРСІСНОГО ПРОТИЗРАДЬСЬКОГО ГОЛОСУВАННЯ В ОН 1-ГО БЕРЕЗНЯ на Сенатській підкомісії закордонних справ має розпочатися в четвер 20-го березня. Першим має свідчити Державний секретар Сайрус Вєнс, який сам звинувачує себе в "непорозумінні", і вяснити питання, що сталося? Як відомо, вже десять днів перед голосуванням в ОН, Вєнс виразно наказував своїм підвладним у Державному департаменті уникати голосування за резолюцію, яка в якійсь мірі могла б посприяти справу вражливих мирових переговорів поміж Ізраїлем і Єгиптом на Середньому Сході, а ця резолюція і голос ЗСА за нею якраз були того гатунку і викликали невдоволення в Ізраїлі і серед впливової жидівської групи в ЗСА. Це примусило президента Картера відкликати цей голос Америки, турбуючись про збереження жидівських голосів у превиборах в Ілліной 18-го березня, а ще більше в Нью Йорку 25-го. — пише "Нью Йорк Таймс" з 19 березня.

ІСНУЮТЬ ПОГОЛОСКИ, ЩО СІРІЯ ЗАПРОПОНУВАЛА ПАЛЕСТИНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ОРГАНІЗАЦІЇ вживати для збройних виступів проти Ізраїлю Голан Гайтс — Голанська височина, — повідомляють сирійські урядовці. Пропозицію начебто зробив сам президент Сирії Хафез аль-Асад під час розмов з повстанськими керівниками в останніх кількох тижнях. Голанська височина — це кордон поміж Ізраїлем і Сирією і тут було заборонено діяти партизанам з року 1974, коли Сирія і Ізраїль уклали угоду про припинення воєнних дій поміж ними відразу після війни Ізраїля з Єгиптом і Сирією в жовтні попереднього року. Ізраїль ще й досі окупує поважну частину Голанської височини, що її він захопив ще у війні 1967 року. Тут вже шість останніх років несе службу 1,200-членна військова залога ОН, що має завдання втримувати спокій у цій вибуховій частині Близького Сходу.

ПІВНІЧНА І ПІВДЕННА КОРЕЇ ДОМОВИЛИСЯ 18-ГО БЕРЕЗНЯ ПРО МІСЦЕ пропонуваної конференції поміж прем'єрами обох країн, яка має незабаром відбутися. Обидва прем'єри зустрілися у Пенмунджомі, на місці воєнного перемир'я поміж цими двома частинами того самого корейського народу, поділ якого наступив ще в 1945 році. І це вперше від 1945 року лідери обох Кореї говорять поміж собою на прерізні теми їхніх державних інтересів. Речник Південної Кореї сказав, що кожна делегація складатиметься з чотирьох керівних осіб та чотирьох функціонерів, які допомагатимуть у технічних і адміністративних справах конференції включно з пресовими.

ЗУСТРІЧ З ВАЛЕНТИНОМ МОРОЗОМ В ЙОНКЕРСІ

Йонкерс, Н. Й. — Заходом Організації Українського Визвольного Фронту в суботу, 22-го березня ц.р. о год. 7-й вечора в Домі СУМА при 301 Палісейд евеню відбудеться зустріч з проф. Валентином Морозом, кол. політичним в'язнем советських в'язниць і комп'ютерів. О год. 4-й по полудні цього ж дня і у цьому ж приміщенні відбудеться зустріч В. Мороза з представниками преси.

З'ЇД АБІТУРІЕНТІВ ГІМНАЗІЇ У ПЕРЕМІШЛІ

Керконсон/Союзівка. — З'їзд абітурієнтів Української Державної Гімназії у Перемішлі у 50-річчя матури (1930-1980) відбудеться в цьому році — 14 і 15-го червня на Українській Вишньому-відпочинковій оселі УНСОЮЗУ Союзівки в Кетс-Сільських горах. Зголошуватись у З'їзд треба до кінця березня ц.р. на адресу: Iwan Skoczylas, 2115 Mt. Vernon St., Philadelphia, Pa. 19130. Phone — 215-763-6010.

КАРТЕР ПІДПИСАВ ЗАКОН В СПРАВІ ДОПУЩЕННЯ ВТІКАЧІВ ДО ЗСА

Вашінгтон. — Президент Джиммі Картер у понеділок, 17-го березня, підписав новий закон в справі допущення втікачів з інших країн до ЗСА, який збільшує дотеперішню річну квоту із 17,500 до 50,000 осіб. Крім того, новий закон дозволяє президенту ЗСА у "критичних-непередбачених ситуаціях" допускати до ЗСА навіть більшу кількість втікачів, ніж передбачає нова 50-тисячна річна квота.

Прихильники нового закону вказують, що це перший раз Америка матиме "загальноохоплюючу політику відносно втікачів", бо дотеперішні закони дуже часто включали різні категорії біженців і траплялися випадки різноманітних і протилежних інтерпретацій деяких окремих постанов цих законів.

Новий закон вперше зазначає, що проблема біженців — це хронічна проблема теперішнього світу, а не випадкове явище, яке можна полагати, а потім за нього забути на деякий час, тобто до наступної кризи. У додатку, в новому законі

ні вказано, що уряд ЗСА приймає дефініцію Об'єднаних Націй відносно поняття "втікач-біженець", а саме, що це особа, "яка живе поза кордонами держави його походження і яка не може або не хоче повертатися до тієї країни зваги на те, що має підстави боятися, що його переслідуватимуть за його расу, віровизнання, національну приналежність, членство в даній соціальній групі, чи за його політичні переконання".

Новий закон, що його підписав президент Картер також ліквідує деякі обмеження імміграційного закону з 1952 року. Наприклад, в цьому попередньому законі втікачі з комуністичних країн і держав Близького Сходу мали упривілейований статус відносно прибуття до ЗСА, а новий закон трактує біженців з усіх країн однаково.

Крім того, новий закон створює пост Координатора ЗСА для справ втікачів, якого призначуватиме президент, зі згодою Сенату, і цей Координатор матиме ту саму рангу в дипломатичній ієрархії, як американські амбасадори.

Кларк Кліффорд критикує

Вашінгтон. — Кларк Кліффорд, колишній секретар оборони в уряді президента Ліндона Джонсона, гостро критикує західних союзників ЗСА за їхню неясність, а то й обоманливість у справі інвазії СРСР на Афганістан.

Зізнаючи перед Сенатсь-

кою комісією закордонних зв'язків, Кліффорд, який є спеціальним радником президента Джиммі Картера для міжнародних справ, висловив негодування з приводу того, що "деякі з наших союзників не змінили своєї постановки до СРСР у наслідок наявної агресії в Афганістані".

СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ І ЇЇ ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛЮДИНИ БУДЕ ТЕМОЮ ВЕЛИКОГО ПАНЕЛЮ МОЛОДІ В НЬО ЙОРКУ ЦІЄЇ НЕДІЛІ

Нью Йорк, Н. Й. (І.Д.). — "Українські молодіжні і студентські організації та їх вплив на формування української людини" — буде темою великого панелью молодіжних і студентських організацій, що відбудеться тут у приміщеннях Українського Народного Дому цієї неділі, 23 березня 1980 р. о год. 2-й по полудні.

Панель спонзорують Конференція центральних українських молодіжних та студентських організацій при УКАА. Членами конференції є Організація Української Молоді — Пласт, Спілка Української Молоді Америки (СУМА), Організація Демократичної Української Молоді (ОДУМ), Товариство Української Студентської Молоді ім. М. Міхновського (ТУСМ), Союз Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА), Академічне Товариство "Зарево" та Українська Спортова Центральна Америки і Канади (УСКАА).

Між панельстами будуть: Андрій Шевченко (ОДУМ), Ігор Мірчук (СУМА) д-р Б. Поритко (Пласт), Роксала Стойка (СУСТА), Андрій Прятка (ТУСМ), Мар'яна Михайлюк ("Зарево"), та Євген Чижович (УСКАА). Модератором панелю буде д-р Аскольд Лозинський, голова конференції. ("Хто є хто" ці панелісти див. на 3-й стор. в цьому числі).

Метою цього панелю, — інформую д-р Лозинський — є збудити зацікавлення загально громадянства іде-

Аскольд Лозинський

ми, поглядами та працею українських молодіжних і студентських організацій і започаткувати цим організаційні компанії для них.

Члени конференції рішили проголосити безсерпневий місяць української молоді. Конференція дістала підтримку в цьому від ієрархів Українських Церков. Після відвідин членами конференції в архієпископа Митрополита Любачівського, митрополита Української Католицької Церкви в ЗСА, та Архієпископа Мстислава Скрипника, митрополита Української Православної Церкви в ЗСА, українські владики погодилися проголосити безсерпневий місяць української молоді і також просити священників у своїх єпархіях відправити Служби Божі в наміренні української молоді в Україні і у вільному світі.

Уряд ЗСА дозволив продавати Китаєві деякі роди військового устаткування

Вашінгтон. — Хоча секретар оборони Гарольд Браун вже кілька тижнів тому повідомив, що ЗСА продаватимуть комуністичному Китаєві деякі продукти, які можна зараховувати до військового устаткування, зазначаючи, однак, що виключені з продажу будуть зброя та ті інші продукти, продаж яких може пошкодити оборонній спроможності Америки, то щойно у понеділок, 17-го березня, уряд ЗСА дав свою формальну згоду на продаж згаданих продуктів Пекіно-ві.

Згідно з урядовим журналом, що його одержують різні американські фірми, Державний департамент інформує, що

Китайська Народна Республіка, тобто комуністичний Китай, зможе купувати в американських підприємствах транспортні літаки, прилади для комунікації, деякі роди радарів, військові шоломи, вантажні автомобілі тощо.

Спостерігачі вказують, що згаданих американських продуктів, які можна зараховувати до військового устаткування, не може купувати Советський Союз. Це до великої міри можна пояснити тим, що між ЗСА та комуністичним Китаєм настали кращі відносини, зокрема від часу, коли Советський Союз перерізав збройну інвазію в Афганістані.

Советський Союз випробовував бактеріологічну зброю

Вашінгтон. — У вівторок, 18-го березня, Державний департамент ЗСА подав до відома, що існують певні докази на те, що весною 1979 року в Советському Союзі був вибух у фабриці бактеріологічної зброї, у наслідок якого згинуло понад 1,000 осіб, а багато більше потерпіло від поранення і зараження бактеріями. Свердловськ має 1,2 мільйона населення.

Дейвід Пассадж, речник Державного департаменту, заявив, що ЗСА висловили своє заурядування у зверненні до уряду СРСР. Цю справу обговорюється тепер в Женеві, Швейцарія, на нарадах представників понад 80 країн, які підписали угоду щодо заборони продуктування бактеріологічної зброї. Якщо СРСР справді провадив експерименти у продукції бактеріологічної зброї — це становило б порушення цього договору, що його також підписали в 1975 році Советський Союз і ЗСА.

Вістки про вибух появились вперше в жовтні минулого року, а відтак 13-го лютого цього року у німецькій газеті "Більд Цайтунг", яка появляється в Гамбурзі.

Советський Союз заперечує вістки про вибух і висловив своє "обурення" з приводу заяви Державного департаменту ЗСА.

ЗУСТРІЧ ПРЕДСТАВНИКІВ ЗП ГЕЛЬСІНСЬКОЇ ГРУПИ З ГРОМАДОЮ

Нью Йорк, Н. Й. У понеділок, 24-го березня ц.р. о год. 7-й вечора тут в Українському Народному Домі при 140 2-га евеню відбудеться зустріч членів Української Гельсінської групи з громадянством. Темою: "Правозахисний Мадрид". У зустрічі братимуть участь: Петро Григоренко, Леонід Площ, Ніна Строчка та Караванська, а також ті члени, які в останньому часі емігрували до ЗСА: Петро Вінес, Святослав Караванський, Надія Світлична.

В програмі: спогади про композитора, найновіші платівки В. Івасюка з України, висвітлення прозорі, пісні. Участь у цьому вечорі візьмуть: ред. Віталій Лехтер, Олександр Кузичин і Христия Іванів.

ЗУСТРІЧ З ПРОФ. В. КУБІВЧИЧЕМ

Нью Йорк, Н. Й. — У суботу, 22-го березня ц.р. о год. 6-й вечора тут в Українському Народному Домі при 140 2-га евеню відбудеться зустріч з проф. д-ром Володимиром Кубівичем, головним редактором Енциклопедії Українознавства у його 80-річчя. Зустріч влаштує Громадський Комітет Метрополіти Нью Йорку і Ньюарку під патронатом Наукового Товариства ім. Шевченка і Української Академії Наук.

УРОЧИСТІ СХОДИНИ ІСНО

Нью Йорк, Н. Й. — Ідеологічно Споріднені Націоналістичні Організації Ве-

ликого Нью Йорку та околиць (ІСНО) — ОДВУ, УЗХ "Зарево", МУН, СВУР влаштують тут у неділю, 23-го березня ц.р. в залі ОДВУ кім. 22 в УНДомі при 2-й евеню Урочисті Сходини для відміни 15-річчя смерті Голови ПУН полк. А. Мельника та 50-річчя ОУН й ОДВУ. Початок о год. 4-й по полудні.

ВІДБУДЕТЬСЯ ВЕЧІР СПОГАДІВ ПРО В. ІВАСЮКА

Ньюарк, Н. Дж. — 86-й Відділ Союзу Українок Америки у суботу, 22-го березня ц.р. о год. 7-й вечора влаштує тут в Українському Народному Домі, при 140 Проспект евеню, вечір спогадів про Володимира Івасюка.

В програмі: спогади про композитора, найновіші платівки В. Івасюка з України, висвітлення прозорі, пісні. Участь у цьому вечорі візьмуть: ред. Віталій Лехтер, Олександр Кузичин і Христия Іванів.

ДОПОВІСТЬ О. ДОМБРОВСЬКОГО В УВАН

Нью Йорк, Н. Й. — Олександр Домбровський, дійсний член УВАН, виголошить в неділю, 23-го березня ц.р. о год. 2-й по полудні у приміщенні Академії при 206 Захід 100-та вулиця доповідь на тему: "Откуда есть пошла русская земля". Доповідь влаштує секція античної історії УВАН та Українське Історичне Товариство.

"УКРАЇНСЬКА ГРУПА 'ГЕЛЬСІНКІ' ПЕРЕБУВАЄ ПІД ЗАГРОЗОЮ ЗДУШЕННЯ" — ГОВОРІТЬ НОВИЙ ДОКУМЕНТ УКРАЇНСЬКОЇ ГЕЛЬСІНСЬКОЇ ГРУПИ "ЛЯМЕНТАЦІЯ"

Гельсінкі (УІС "Смолоскип"). — Сюди дістався новий документ Української Гельсінської групи (Київ) під назвою "ЛЯМЕНТАЦІЯ", який підписали лише жінки — члени Групи: Оксана Мешко, Ніна Строчка й Ірина Сенік.

Вашінгтонський Комітет Гельсінських Гарантій для України зробив переклад цього документу на англійську мову і переслав урядам всіх країн, які підписали Гельсінські Угоди.

Нижче подано повний текст цього документу в перекладі з російської на українську мову. Крапками зазначено пропущення, які було неможливо відчитати.

"ЛЯМЕНТАЦІЯ"

Ескаляція державного терору і наклепництва свідчать про наміри влади остаточно ліквідувати Українську групу "Гельсінкі", задушити правозахисний рух на Україні.

Як ми вже повідомляли, влада тепер вважає за краще судити українських дисидентів не за політичними статтями Кримінального Кодексу, а за зфабрикованими обвинуваченнями у власних кримінальних злочинах.

25 жовтня 1979 р. заарештований у м. Долина Івана Франківської області ще один член Групи Василь Стрільчук за "порушення паспортних правил" — фактично він прописаний, жив і працював в м. Долина багатьох років. Юридичним поводом для обвинувачення стала відсутність у В. Стрільчука паспорта: він його здав два роки тому в долинську міліцію, відмовившись від радянського підданства, і зажадав — в умовах розгорнутого проти нього терору — виїзду закордон.

23 жовтня 1979 р. у Києві заарештований (...) групи "Гельсінкі" Микола Горбаль — проти нього зфабриковано обвинувачення в спробі знасилування. Увечері напали на нього четверо чоловіків, заламавши йому руки, підвели його до стоячої поруч жінки, побили і відвели в міліцію. Два роки тому Микола Горбаль вернувся після відбуття семірного строку за політичними мотивами (за написання поезії; він також відомий як автор ліричних віршів, що розповсюджувалися в самвидаві).

В Осесі в кінці вересня ц.р. були проведені органи КГБ обшуки у Валентині Бардьяну — дружини заарештованого за політичні справи Василя Бардьяну: у Леоніда Тимчука; у Ганни Ганни Голубівської і у Ганни Михайленко, сестрою людей, близьких до правозахисного руху. Всім їм не раз грозили кримінальним переслідуванням.

Згідно з останніми вістками, Михайленко вже заарештована на півтора року примусовою робіт. Г.В. Михайленко — спеціаліст з української філології, примушена була в останні роки працювати на некваліфікованій роботі (...) перенесла складну онкологічну операцію.

Відомості про попередні переслідування і арешти вилічені в двох документах Групи: 1. Звітний документ Групи, серпень 1979 року. 2. Звернення до Гельсінських груп СРСР, США, Правозахисних груп Польщі, Чехо-Словаччини від 6 жовтня 1979 року.

Вони були вилічені при обшуках в Москві у Т. Осипової і (...), правдоподібно, не дійшли до громадськості.

Події випереджують інформацію. Треба спішити. Треба діяти. Українська група "Гельсінкі" перебуває під загрозой повного фізичного задушення.

При всій нашій готовості до спротиву терору і до роботи для розкриття і передання прилюдності випадків порушення прав людини на Україні створюється ситуація, в якій фактично усе нікому вести ту діяльність.

У період між Београдськими і Мадридськими нарадами 35-ти європейських країн допомоги, на яку ми хоч якось розраховували, ми не дістали. Без такої допомоги існування Групи неможливе.

Іншими словами: Українська група "Гельсінкі" стоїть перед загрозой ліквідації, опинившись у найбільшій час у повному складі за ґратами.

У відчаю ми, жінки, члени Української групи "Гельсінкі", звертаємося до всієї громадськості і, зокрема, до жіночих міжнародних організацій — може бути, в останній раз.

30 жовтня 1979 року.

Оксана Мешко
Ніна Строчка
Ірина Сенік

Допускають можливість виїзду Е. Алексєєвої з СССР

Москва. — Советський тижневик "Неделя", який є недільним додатком до щоденника "Известия", опублікував подробиці "любовної афери" поміж Елізаветою Алексєєвою і її нареченим Алексєєм Семіоновим, який є пасербом фізика-дисидента д-ра Андрія Сахарова, вказуючи на можливість її виїзду з СССР. Семіонов перебуває в ЗСА, улаштувавшись після переїзду при родині Солженіциних.

У зазначеній статті, що її приятели Сахарових назвали "спробою скомпрометувати цілу родину", не згадується Алексєєва

поіменно, тільки під ініціалом "Н.", хоча подробиці опису не залишають сумніву щодо особи, про яку йде мова. Алексєєва проживала у помешканні д-ра Сахарова у Москві з його тещою Руф'ю Боннер. Час до часу сюди приїжджали дружина перебуваючого на вигнанні Горькому д-ра Сахарова, Єлена Боннер, яка, згідно зі статтею у "Неделе", старастеся одержати дозвіл на виїзд Алексєєвої. Газета вказує на можливість, що такий дозвіл Алексєєва одержить, але "не опиниться у ЗСА, а застрегне у Відні, в Римі або в Ізраїлі".

ВСТАНЬМО І БУДЬМО ПОРАХОВАНИ! У ПЕРЕПИСІ НАСЕЛЕННЯ В СЕРЕДУ 1-ГО КВІТНЯ НЕ ЗАБУДЬТЕ В ПИТАННЯХ 11, 13 І 14 ЗАДОКУМЕНТУВАТИ СВОЄ УКРАЇНСТВО!

Труднощі Президента

Труднощі американського Президента є властиво труднощами цієї великої країни, бож президент ЗСА — це не репрезентативна фігура, а водночас прем'єр Уряду і головний командувач усіх збройних сил і він сам підбирає собі членів свого Уряду та своїх радників, за яких приймає відповідальність. І коли, у початкових місяцях 1980 року президент Картер має цілком особливі і виняткові труднощі, то на це складається факт, що грізна ситуація настала у міжнародній ситуації та що-одночас тут, в Америці, це рік президентських виборів, в якому претенденти на заміщення у Білому Домі не перебірають у засобах, щоб досягнути свою амбітну ціль.

Було тихе, надзвичайно похвальне, «джентельменське порозуміння» усіх обопартійних кандидатів у цюгорічних президентських виборах, що поки у будинку американської амбасаді в Теграні в Ірані сидять ув'язнені 50 «закладників», ніхто з них не буде безпосередньо атакувати Президента, щоб дати Іранові і всьому світові пізнати, що весь американський нарід солідарно стоїть за своїм Президентом і довіряє йому в його заходах за звільнення отих 50-ох ні в чому невинних американських громадян. Першим зламав це тихе добровільне порозуміння кандидат на президента Едвард Кеннеді, який критикував президента Картера за допущення до ньюйоркського шпиталю колишнього шаха Резу Паглеві, зневаженого теперішнім режимом Ірану. Але погана економіка країни із зростом інфляції в минулому році на 18 відсотків, загроза зросту державного дефіциту на роки 1980-1981 до астрономічної суми 50 мільярдів доларів, криза енергії, упадок вартості долара та безперервний дефіцит торговельного балансу, всі ці економічні труднощі підсилюють вимоги великих міст з Нью Йорком у провід, щоб федеральний Уряд рятував їх від загрози банкрутства, водночас натиск від робітничих спілок на шораз нові підвищення винагород за увагу на доріжню. — а тут і советський наїзд на Афганістан і шораз довше перебування 50-ох «закладників» в Теграні — все воно дає в руки виборчих суперників президента Картера аргументи в їхній виборчій кампанії.

Як за кожним разом, щочотири роки, коли відбуваються вибори нового Президента ЗСА поруч із речовою критикою та поруч із джентельменськими методами, іде неперервна виборча кампанія, яка аж надто часто і аж надто жорстоко пахне демагогією. До таких демагогічних закидів належить, наприклад, обвинувачення президента Картера, що він відмовляється від одвертої дебати з іншими кандидатами на тему різних актуальних проблем. А втім, президент Картер має тут, мабуть, рацію: така дебата тільки ствердила б розбіжності думок і дала зброю ворогам у їхній антиамериканській кампанії. А втім, не бракує і речових закидів, дармащо вони також дискусійні: ось так, наприклад, колишній президент Джералд Форд, республіканець, і республіканський кандидат, колишній амбасадор в ОН Джордж Буш закинули Президентові надто «дружачківську» тактику у відношенні до іранських властей в заходах за звільнення «закладників». Треба було, вони твердять, зрівати формально дипломатичні зв'язки з Іраном, видати всі іранські дипломатів, накласти повне ембарго на вивіз будь-яких товарів до Ірану, і не погрожувати морською блокадою Перської затоки, а переводити її в діло.

На перший погляд — поради ніби розумні. Але дуже ризиковані і годі таврувати Президента за його обережну тактику, якої не рішав він сам, а мусів рахуватися з порадами генерального секретаря Об'єднаних Націй та своїх найближчих західних союзників, залежних від іранської нафти. Годі теж винуватити президента Картера — але також генерального секретаря ОН Курта Вальдгайма — що вони помилилися у своїх надіях, пов'язаних з місією спеціальної 5-членної Комісії ООН, яка виїхала була до Ірану зі заміром визволення «закладників» у заміну за натаврування режиму шахи Рези Паглеві, — бо ніхто не може передбачити, що вде фанатичний диктатор, який не рахується із ніким і нічим.

Масмо діло з хаотичною ситуацією у світі і в Америці. У добро американських громадян треба вписати, що не вважаючи на всі труднощі і невдачі, президент Картер є далі передовим демократичним кандидатом і має довіру великої більшості своїх демократичних виборців. Інша справа, чи у цюгорічних президентських виборах буде переобраний Джімі Картер, чи виграє інший демократичний кандидат, чи не прийде на зміну демократичному Уряду республіканський президент. До листопада ц. р. ще шматок часу, в якому багато чого може змінитися.

Степан Женецький

ТУРЕЧЧИНА І НАТО

Відомо, що із-за відмови Америки продавати зброю Туреччині, що є членом Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО), яку вона жила проти Греції у боротьбі за Кипр, Анкара припинила свою співпрацю із НАТО. Туреччина вправді не вийшла з НАТО, але заборонила Америці користуватися її військовими базами, розташованими на території цієї країни. Ця заборона сильно послабила східну ланку оборонної лінії НАТО, бож Туреччина межує з кордонами Советського Союзу. Коли ж після революції в Ірані, де рівнож знаходилися американські оборонні військові бази звернені проти Советського Союзу, Америка їх цілковито втратила, то східна оборонна лінія НАТО майже повністю перестала існувати.

Ця критична ситуація почала поправлятися із початком 1980 року, коли Туреччина почала налашдувати свої відносини з Америкою, а в тому і з НАТО.

Ще в січні ц. р. зразу після нападу Советського Союзу на Афганістан, Туреччина започаткувала переговори з Америкою, у висліді яких ЗСА змогли б наново користуватися базами на турецькій території.

У середині лютого ц. р. Туреччина анулювала свою постанову з 1974 року, рішенням якої ця країна мала додаткову контрольну повітряну полісію над Егейським морем, проти чого сильно протестувала Греція, також член НАТО.

Греція прийняла відклик цієї постанови Туреччиною з вдовolenням. А з цим почалися замирення між цими двома розсвареними членами НАТО.

Однак справа повного замирення між Туреччиною і Грецією не така негма. Як відомо, в 1974 році Греція стягнула свої війська зі східного крила оборонної лінії — у вияві протесту проти окупації Туреччиною острова Кипру. Пізніше Туреччина була ввесь час проти повороту тих грецьких військових частин на давні позиції. Тепер можна припускати, що Туреччина погодиться на їхній поворот, а вслід за тим ворожнеча між цими двома державами закінчиться. Щодо американських військових баз у Туреччині, то хоча військові знатоки твердять, що вони не є необхідні, їхню бо роллю цілком добре заступають розвідувальні сателіти, все ж таки вони є дуже важливі із-за того, що в Ірані прийшов до влади новий уряд, який ставиться ворожо до Америки, і немає надії, щоб він скоро нав'язав приязні відносини з Вашингтоном. Вони

мають теж, — твердять знавці, — велике політичне значення.

Американські бази в Туреччині мають віддати Америці до поновного користування на підставі умови, заключеної в 1978 році, коли Вашингтон скасував заборону продажу зброї Туреччині. Переговори в цій справі між Америкою і Туреччиною закінчилися повною згодою шойно 10-го січня 1980 року. Дальша доля того договору залежить від того, чи прем'єр теперішнього турецького уряду, Демірель, передасть його до затвердження, отже під гострі дебати парламенту, заки він набере повної сили. Та є всі підстави сподіватися, що парламент, не зважаючи на опозицію, яка є проти нього, таки його одобрить, тим більше, що провідник опозиції, колишній прем'єр Есевіт, започаткував переговори з американцями у справі без.

У турецьких політичних колах існує твердження, що прем'єр Демірель має запевнені голоси для затвердження угоди щодо баз, головню тому, що Америка бере на себе повну повітряну охорону («парасоль») над доступами до них.

До найважливіших американських баз у Туреччині можна зарахувати: летунську базу в Іспіріку, південна Туреччина, розвідувальні бази в Пірікліку, Белбасі Синопі та ще кілька інших допоміжних баз.

Політики з турецьких опозиційних кіл закликають Деміреля, що його домовлення у справі баз в Америку, та примирливі заваження супроти Греції, пов'язані зі заходами одержання багатомільйонної допомоги від Америки, її європейських альянтів.

Та хоча Туреччині є дуже потрібна допомога, можна, однак, припускати, що головним мотивом у справі поновного закріплення за Америкою її військових баз у цій країні був цей, що на Середньому Сході, отже в сусідстві Туреччини постійно наростають неспокої.

Турецькі військові кола особисто затривожені нападом СССР на Афганістан та неладом в Ірані. Іх турбують також внутрішні заколати у їхній країні, де у 20-ти з 67-ох турецьких провінцій — проголошено воєнний стан.

Турецькі генерали, що в основному прихильно ставляться до НАТО, говорять, що крім загрози з боку СССР, Афганістан та Ірану, вони мають багато інших клопотів. Тому і турецькі військові кола і Демірель прийшли до висновку, що настала пора, щоб Туреччина відновила згоду зі своїми західними союзниками.

Іван Головінський

ТАРАС ШЕВЧЕНКО І СУЧАСНА ДІЙСНІСТЬ

А Пантелеймон Куліш тах оцінив вплив Шевченка на молоді покоління в Україні. «Слова ці були для молоді гуком воскреслої труби Архангела. Коли говоримо колинебудь про правду, що серце ожило, що очі загорілись, що над чомом у чоловіка засвітився полум'яний язык, то це було тоді у Києві...»

Цей сам Шевченко, що так ніжно описував материнський любов, що захоплювався, «садком вишневим», що вмів по-християнськи прощати, цей Шевченко усіма струнами своєї душі ненавидів перевертнів і зрадників, що, «з матері полатану сорочку здавиріють», тих «Рабів, підніжжів, грізів Москви, варшавське сміття».

Відомий швейцарський психолог Карл Юнг твердив, що так як у психіці людини є світла і тіні, так само збирна, колективна свідомість народу має свої світла і тіні. Цю думку багато років перед Юнгом висловив Шевченко в містерії «Великий Лох», де поет звернув увагу на два типи українців, на роздвоєння нашого національного «Я».

Один буде, як той Гоним, катів камувати!
Другий буде... Оце вже ми!
Катам помагати.

Ці тіні і темні постаті української дійсності, це сучасні секоти і доношники, коучеї і шербицькі, це ті з українськими прізвиськами, прокурори і наглядчики, що знуцаються і знуцаються над українськими політичними в'язнями. Це немов би для них були написані віші слова генія:

Схаменіться! Будьте люди, бо лихо вам буде,
Розкуйтеся, незбаром заковані люди,
Настане суд, заговорять і Дніпро і гори!
І потече сторіам, кров у синє море...

Шевченко добре розумів, що крім тих, хто активно допомагає окупантові — є такі, які мовчать і «благодеїстнують». Це, «тутешні», «радянські» люди, «малороси», або як колись казали поляки, «почіви русьні».

Про таких людей з погордою висловлювався Василь Симоненко словами...

Є леви, що мурашкоють, ніби коти,
Божевільно безглуздо облизують грати,
Ще й пишуться з власної самоти...

Переважаючою силою зброї, голодом, розстрілами, підступом і брехнею Москва поневоліла Україну ще й наказує велити річницю Переяславської угоди. Вершом московської брехні є українська советська держава-фікція, де переслідують за українську

мову і забороняють святкувати Шевченківські роковини.

Відомий наш шевченкознавець Лука Луція писав: «Шевченкові твори — це постійна активна зброя проти Москви, вона не залишає місця на перемір'я, вона діала за часів Миколи І-го, вона діє і тепер». Москва боїться Шевченкового слова і фальшує його твори. Боїться щоб не перевелися «радянські люди», вірні коучеї і шербицькі.

Для нас сьогодні, для тих, хто живе в технократичному суспільстві тут і для наших братів і сестер в Україні — думки і ідеї Шевченка — особливо актуальні. Нашу добу характеризує пониження гідності людини. Одиниця, більше як колінебудь почувається безсилою в обличчя подій, і вона здається на ласку чи неласку долі, над якою не має контролю. Події великого душевного підйому і оптимізму часом чергуються із розчаруваннями, із якого випливає байдужість. На Заході зневірена молодь почала шукати змісту життя не в його суті, не в цілі, але в щоденному існуванні — екзистенції. Люди перестають думати про зміст і ціль життя, ідеї стали непопулярними кличами. Знайшлися навіть одиниці, які відкинувши відвічні цінності світоглядів пращів і батьків, почали шукати «нових богів» серед різного роду анархістичних рухів і культів, забуваючи про слова Шевченка,

Якби ви вчилися так, як треба,
Той мудрість би була своя,
Тя му залізе на небо,
І ми-не ми, і я-не я!

У час посиленого терору на Україні, коли Москва намагається усіма засобами стерти з лиця землі національну свідомість і замінити її почуттям «радянського людину» типу Шербицького, ми є свідками такої невинної героїчної постаті численних нескорених борців, які стали в обороні рідної мови і свого національного «Я». Вони усі ті відомі і невідомі герої, за словами Симоненка: «У хороших Шевченків слід ступати». Та сила Шевченкових ідей почуття духовного зв'язку з воюючою Україною зродили серед нашої молоді тут за океаном оборонців — українських в'язнів. Та молоді протестували, маніфестували і голодували на уликах Вашингтону, Торонто і Нью Йорку.

Треба вірити, що поволі будуть затиратися різні кордони, які віками ділили українців, і що ми усі остаточно будемо себе розуміти і собі взаємно довіряти. Цього взаємного довіря, цієї конспірації душ і сердець найбільше боїться Москва. Боїться, щоб не відізналася українська совість і не забула (Закінчення на стор. 8)

РІК ГЕНЕРАЛА ШУХЕВИЧА-ЧУПРИНКИ

ПРОГЛОШЕННЯ ЦЕНТРАЛІ КУК

Минає 30 років від того дня, коли зі зброєю в руках на полі бою віддав життя за волю України сл. п. Роман Шухевич — Тарас Чупринка, Головний командир Української Повстанчої Армії, яка упродовж років у час останньої світової війни і після її закінчення ставила героїський опір окупантам України. Разом з ген. Шухевичем-Чупринкою в рядах УПА віддали життя за Україну тисячі найкращих її синів.

Для відзначення цієї історичної дати Комітет Українців Канади проголошує рік 1980 — Роком генерала Шухевича-Чупринки, Головного командира УПА.

Єдиний син нескореного героя Юрій Шухевич від десяти років до сьогодні карється по тюрмах і таборах важкої праці, якого за системою советсько-російської окупації України суджено лише за те, що він є сином-ген. Шухевича-Чупринки, якого він відмовився публічно нап'ятувати й відкрестити як рідного батька.

У свідомості сповнення обов'язку супроти нашої батьківщини України Централь Кук закликає всі українські громади в Канаді при співпраці всіх українських організацій з Відділами КУК на чолі:

— відзначити пам'ять героя України ген. Шухевича-Чупринки за нагоди 30-річчя з дня його героїської смерті і рівночасно

— підняти могутній протест і заклик за звільнення його сина Юрія Шухевича із советської тюрми, куди його запропорено всупереч усім основам справедливості людства, караючи дітей за дії батьків.

Комітет Українців Канади

Централа

Вінніпег, березень 1980

Л. В.

МИСТЕЦЬ ЗАКОХАНИЙ У РІДНІ КАРПАТИ

У затишному ньюйорському помешканні мистця Вікентія Овсака все нагадує музей. На стінах розвішані картини, на книжкових полицях багато бабусі і її чудові казки про Карпати. Її розповіді про рідний край запам'ятались йому на все життя. Вікентій Овсак почав свою освіту у народній школі, з восьми років почав малювати. Бігаючи босоніж по схилах Карпатських гір, слухаючи як співає Лоториця, малює із малечих літ полюючи свої рідні Карпати. У народній школі всі стінки були завішані малюнками майбутнього майстра. Після закінчення народної школи у рідному селі Довге, Вікентій Овсак продовжує навчання в Ужгородській гімназії. У гімназії він познайомився з Антоном Коза, з яким вчився в одній класі, тепер дуже відомим закарпатським малярем. Разом вони відвідували славного закарпатського майстра Йосифа Бокаша, який своїми тактовними порадами допомагав їм знайти своє місце у чудовому світі малювання.

Непомітно бігли гімназійні роки, минав день за днем, але насувались уже чорні хмари. Чувся гуркіт гармат, гитлерівська Німеччина готувалась до війни. В той же час у далекій Аргентині його батькам пощастило здобути фінансовий ґрунт, і вони викликали сина до себе. Дорога, що її собі вибрав Вікентій Овсак була нелегкою. За кілька місяців до початку війни він покинув рідне Закарпаття, (Закінчення на стор. 7)

„Оземле, земле батьківська, клятво-безодня,
Моя країно благовіщення!

Сниться йому по ночах, як жінки пасуть худобу на лагідному узгір'ї і згадується своє бідне дитинство. Нелегка йому випала доля. Народився Вікентій Овсак у 1921 році на Закарпатті, у селі Довге. У 1928 році його батьки виїхали до далекої незваної Аргентини шукати щастя. Але щастя було далеко. Неласково зустріла чужа незнама країна українських поселенців.

Анна Власенко-Бойцун

ХРОНІКИ, РОМАНИ І МЕМУАРИ УЛАСА САМЧУКА

[5]

Самчук змальовує так само настрої та реакції української спільноти на хід воєнних подій з вирозумінням і доброзичливою критикою та з правдивим зрозумінням історичних та психологічних процесів, що нуртували тоді серед українського народу. Характеризуючи українську суспільність та її провідників Самчук уникає скрайностей, тому в його споминах немає тієї динаміки, яка характеризує його романізовані твори післявоєнного періоду. Оця Самчукова „ауга медіостатіс“ проявляється також у мові, наприклад, в частім живанні епітету „прекрасний друг“ у відношенні до доброго знайомого.

У першому томі своїх споминів „На білому коні“ показав Самчук лише першу частину Другої світової війни, а саме блискавичний похід німецької армії на схід, повернення на Україну Похідних груп і початкову окупацію Волині. Тому це — радше погідна книжка, що відзеркалює надії українського народу на майбутнє, радість з початкової програної московсько-советського окупанта і метушливе закріплення української адміністрації, в якій сам автор грає головну роллю. Саме тут проявляється слаба сторінка твору, спомини стають дуже егоцентричними, на що вказує і назва „На білому коні“, очевидно іронічна. В цій томі автор завершує свою давню молодечу мрію — в'їзд до Києва, до столиці України, до якої в двадцятих роках він ішов пішки, але попав на кордоні до в'язниці.

„А так ми — у Києві, це ось сусни Святославича, поміж ними втехенькі дачі, а той он трамвай забіг на цю останню зупинку від самого Хрещатика. А я здійснюю казелих і мовчано вітаю трамвай разом з всім, що

бачать мої очі. І я вже не знаю, як це назвати, але в кожному разі моя дорога, яка почалася у липні 1924 року, переможно скінчилася. За цей час наша планета зробила сімнадцять орбітних кружлянь, за цей час зірвалася друга світова війна, впало дев'ять держав, на схід послано тридцять дивізій... І все це для того, щоб я міг перемогти, на білому коні в'їхати до цього древнього града моїх предків».

Самчук так, як тоді багато української молоді тридцятих років мріяв про побут в рідній столиці та й добре, що це йому пощастило. У споминах знайде читач і свої мрії, радощі й невдачі, бож спомини Самчука вміщують багато історичного матеріалу та психологічного наставлення, української спільноти в час Другої світової війни.

Настрій автора менше бадьорий у другому томі „На коні вороному“, про що свідчить сам титул. У першому розділі „Київ“ Самчук детально описує своє перебування у столиці, зустрічі з Оленою і Михайлом Телігами, Ольжичем, Ірлявським та іншими, і зі своєю майбутньою другою дружиною Танею.

Самчук дає також вичерпну, пригніблюючу картину зруйнованого Києва, понуре життя його мешканців і занедбаного докраю Байкового кладовища. Другий розділ показує сповнені втрати будні в Рівному, де автор працював тоді співредактором часопису „Волині“ і де в 1941 році була головна квартира німецької армії. Поруч розглядає автор нещасливу долю живих і їхню расову „вибраність“, яка призвела до переслідування живих і в християнській Іспанії, і в нацистській Німеччині, і в додатку в марксистському СССР.

Німецьку окупаційну владу характеризує Самчук так:

„Ці люди відзначувалися похмурістю „орденських лицарів“, неприхильністю зарозумілих дрібномисливців, аrogантністю звичайних хамів... Ніякої англійської рафінованості, ніякого московського хитрунства, ніякого польського задуранства... Ішлося просто, чітко, солдатсько-римським кроком до мети... Поділі на касту, панів, на рабів, на обер і унтерменшів. І шлюсь!».

Для докладнішої характеристики німецької окупаційної влади і документальності своїх мемуарів Самчук подає в

цілості відозву до населення з підписом райкомісара України, Еріха Коха.

В розділі „Лидія Дамоклового меча“ автор відзеркалює вічну тривогу і непевність, серед якої жило населення України в час німецької окупації, контрастуючи його зі своїм особистим родинним щастям. Але загроза не минула також автора, який так добре пізнав німців, живучи в Німеччині кілька років і володіючи прекрасною німецькою мовою. За редакційну статтю „Так було — так буде“, в якій Самчук наслідив критикувати німецькі окупаційні методи, його німці заарештували і ув'язнили. І тільки завдяки ранішнім своїм знайомствам, його вкортці звільнено, хоч не дозволено працювати далі у редакції „Волині“, а замість того його використано як кореспондента ДНБ — німецького пресового бюра.

Наступний розділ присвячений відвідуванню рідних місцевостей: Телявки, Дермані, Крем'яця, де пройшли дитинство й юність письменника та де його сердечно вітали і гостили друзі та родина.

Найцікавішим, однак, є шостий розділ, „Остання границя“. Це детальний репортаж, із його поїздки на Лівобережжя, до Полтави й Харкова. Подорожі відвідує Самчук Кремечук і редакцію „Дніпрової хвилі“ де в той час працював Віктор Петров, довголітній советський шпигун, відомий в повоєнній літературі під псевдонімом В. Домонтович, автор повісті „Доктор Серафікус“. Йому присвячено чимало місця у тому розділі, включно з його фотографією.

В останньому розділі змальований кінець німецького панування в Україні, організування підпільних загонів на Волині, що відзеркалено докладно в романі „Чого не гоїть вогонь“. Вкінці — прощання з рідним Дерманем, родиною і виїзд на Захід.

Третій том споминів Уласа Самчука „Планета Ді-Пі“ охоплює час від 1945-1948 року, і складається із п'яти розділів, що носять назви таборів позбавлених місця осіб. Тимчасово, після капітуляції Німеччини жив автор у Герсфельді на Гессенщині, але в серпні 1945 року подався далі на захід і опинився в таборі втікачів в Оффенбах, який входив у сітку шойно зарганізованих допомогив

осередків відомого допомого-реабілітаційної організації УНРРА.

У всіх таборах панувало напруження і страх перед насильною репатріацією, яку автор так представляє: „Тривога... Непевність, шукання місця. І загроза „родина“. І агентство на кожному кроці. Людей ловлено по дорогах, по приватних домах, по таборах, звозжувано за колючі драти й американськими військовими вантажниками, мов би товар, відвозжувано за „зайзну куртину“. Це значило Сибір, каторга, рабство. Слово „родина“ стало страшакон».

Не зважаючи на ці несприятливі умови українські втікачі думали про політичні, чи радше партійні збори й організації, різні товариства, а в першу чергу про організацію письменників, яка мала б стати на сторожі „бути чи не бути“. Самчук приділяє багато місця саме організації Мистецького Українського Руху, якого він, як уже загально відомий письменник, став головою, а Юрій Шерех душою і промотором праці. Самчук з ентузіазмом з'ясує постання цього товариства письменників МУР у Німеччині:

„Вирвані з-під згніту НКВД недобитки в незграбних одягах, незнайно на руйнах вигнання, стають титанами і проголошують МУР. Хто вони, що вони, звідки вони? Зайві питання. Вони є, вони хочуть і вони можуть. А тому „Велика література“. І нема не може. Малі спроможності переставати на великі спроможності, не „від Києва до Лубен“, а від Києва до Нью Йорку і сумма суммарум, дасть Мистецький Український Рух великого, шекспірівського, геттєвського початку. Щоб щось зробити, треба наперед його уявити».

Речником літератури був, очевидно, Улас Самчук. І треба признати йому, що він її творить. І може його уявлення сповняється, і може українці здобудуть нагороду Нобеля? Бо Самчук є добрим письменником і творить правдиву європейську прозу, якої ми ще не маємо, бо наша проза від Гоголя почавши, є романтичною поезією в прозі.

Спомини „Планета Ді-Пі“ є знаменитою документальною мемуаристикою. У ній поміщені і листи, і документи, і світліни, які яскраво висвітлюють добу (Закінчення на стор. 7)

Український День у семінарії св. Василя в Стемфорді

(Зліва): д-р Ярослав Остап'юк, інж. Іван Гунчак, крилошанин о. Ярослав Шуст, студенти Андрій Андріюк (1-ша нагорода), о. ректор Лев Моско, Владика Василь Лостен, Галко Михайло (2-га нагорода), Роман Дармограй (3-тя нагорода) і проф. Роман Романишин.

Це вже з черги десятих Український День у семінарії св. Василя в Стемфорді, що його започаткував невідомий учитель української мови Роман Романишин за згодою о. ректора Лева Моска та за благословенням тодішнього ієрарха покійного Митрополита Кир Іосифа Шмонюка, а тепер за благословенням Кир Василя. Сама ідея Українського Дня виявилася дуже успішною не тільки для поглиблення знання української мови серед студентів, але для поглиблення їхнього знання з різних ділянок українознавства.

Вміле підбирання тем: про Тараса Шевченка, о. Маркіяна Шашкевича, українських героїв, Слугу Божого Митрополита Шептицького, чи — як цього року — про Українську Церкву, дає змогу студентам, які беруть участь у конкурсі за найкраще опрацьовану й виголошену доповідь на згадану тему, показати себе знавцем мови та відомостей на дану тему. Студенти, які дуже часто приходять до Малої Семінарії без жадного або з дуже слабким знанням української мови, мусять так поборювати чималі труднощі, щоб вив'язатися зі свого завдання. А кожний із них має бажання так бути першим, і це дає їм стимул і заохоту до вивчення і мови і предмету. Проф. Р. Романишин мусять мати дійсно багато терпеливості і повної посвяти, щоб не все перевести; треба об'єктивно сказати, що його праця має очевидні досягнення.

Де лежить секрет освігів Професора і його студентів, коли існують такі, часом виглядає — непереможні труднощі, особливо, коли є студенти, що починають від абетки? Відповідь на це питання дасть нам обсервація самого вчителя української мови, голоси учнів і їхні батьки про проф. Романа Романишина. Він передовсім с, — як то кажеться, — учителем з покликання, з іскрою Божою до того фаху. Він любить свій фах — вроджений педагог, а найважливіше — любить ту молодь, якій намагається вивести знання української мови, і він розуміє потребу володіти українською мовою для майбутнього священика Української Католицької Церкви. Молодь його любить і шанує. Тож на такому підґрунті мусять рости добрі плоди його праці.

Цьогорічний Український День почався архирейською Службою Божою, яку відслужив Преосвященний Кир Василь Лостен, Епарх Стемфорду, в сослуженні о. ректора Лева Моска і о. Петра Дуляка. Капеланом Владика був ректор

Колегії св. Василя о. шамбелян Іван Сквілер.

Після Євангелії Владика Кир Василь виголосив змістовну проповідь, в якій підкреслив вагу віри в Бога, вагу Церкви для нашого народу в Україні і ще більше на поселеннях, вагу своєї школи на поселеннях і потребу своїх рідних українських священиків. Відразу після Служби Божої відбувся спільний обід, який приготували матері студентів, а цілим прийняттям керував префект Колегії о. Іван Терлецький.

Темою цьогорічного Українського Дня, як було зазначено, була „Українська Церква“. До конкурсу стало сім студентів: Галко Михайло, Савчин Юрій, Кашак Юрій, Вайтиш Михайло, Дармограй Роман, Андріюк Андрій і Семчук Петро.

В склад журі входили: о. крилошанин Ярослав Шуст, д-р Ярослав Остап'юк та інж. Іван Гунчак. На основі їхньої оцінки першу нагороду чи місце в конкурсі взяв Андрій Андріюк, друге місце — Михайло Галко і третє — Роман Дармограй. Владика Кир Василь вручив нагороди трьом першунам, а інші учасники одержали окремі відзнаки за участь.

По роздачі нагород Владика подякував проф. Романа Романишина, о. ректору Владика Моску, виконавцям журі, всім, хто брав участь у конкурсі, а також студентам за їхні успіхи. Слово заохоти для студентів і признання для професора української мови сказав голова журі о. крилошанин Ярослав Шуст.

В мистецькій програмі Дня були декламації і танці. Декламації виконали: „Розрита Могила“ Шевченка — Гравсам Геральд, Шупа Іосиф і Дутковський Стефан; „І в мене був свій рідний край“ Богдана Лепкого виконали Тарас Ганкевич і Андрій Ганушак. „Отче наш“ Янова виконав Вірхнянський Іван. „Великому Митрополитові“ Т. Курпін — Ігор Міджак. Усі декламації виконано дуже добре.

Хор студентів під управлінням проф. Іосифа Роля відспівав чотири пісні: „Гімн американський українців“ Людкевича, „Ой, літа орен“, „Максим козак, залізничник“ Стеценка, „Пливе Човен“ Таранченка та „Гопак“ Углицького. В програмі Українського Дня входили теж народні танці, які вміло підготували інструктор народних танців Олег Генза.

Студенти як вияв вдячності для свого учителя української мови подарували йому гарну ікону Христа Спасителя.

Д-р Василь Ленцек

Св. п. Юрій Гаврилів, заслужений громадянин і диригент, помер у Філадельфії

Філадельфія. — Св. п. Юрій Гаврилів, заслужений громадянський діяч та доволитий диригент церковних хорів у Рідному Краї в Америці, член 397-го Відділу УНСОюзу, помер тут на 79-му році життя в четвер, 20-го березня, осиротивши дружину Теодозію, сина Андрія з родиною, брата Івана з дружиною та велику українську громаду. Часу і порядку похоронів ще не встановлено.

Св. п. Юрій Гаврилів народився 1901 року в Устатовичах в Західній Україні, середню освіту здобув в гімназії в Перемишлі, а університет-

ські студії на Львівському університеті. Перед війною був директором відділу Промбанку в Бориславі, бувши рівночасно найбільш активним в громадському житті, зокрема в організації і розвитку хорового мистецтва. До Америки прибув в 1949-му році і зразу включився в громадське життя, зокрема у Філадельфії. Був доволитим диригентом церковних хорів, головою відомого хору „Кобзар“ у Філадельфії, ініціатором об'єднання хорів при катедральному храмі Непорочного Зачаття, а востанньому диригентом хору при церкві Царя Христа.

„Україна сьогодні“ буде темою наукової конференції ТУІА

Філадельфія, Па. — В суботу, 19-го квітня, в конференційній залі Українського Освітньо-Культурного Центру при 700 Сідар Роуд в Ебінгтоні біля Філадельфії заходами Дослідного Осередку Промисловості і Техніки України ім. С. Маланюка при Головному Управі Т-ва Українських Інженерів Америки відбудеться особлива науково-технічна конференція на тему „Україна сьогодні“ в трьох сесіях.

Темою першої сесії буде „Економічний потенціал України“, другою — „Технічний стан України — поступ чи занепад?“ і третьою — „Високе шкільництво в Україні“.

На конференції доповідатимуть визначні знавці згаданих ділянок.

З нагоди цієї конференції у вечірніх годинах у концертній залі цього ж центру відбудеться добродійний самостійний концерт відомої оперової співачки сопроно Лярис Магун-Гурин.

Обидві імпрези — конференція і концерт — призначені для всіх громадян великої Філадельфії і околиць.

Пластова молодь пише до президента Картера

Нью Йорк, Н. Й. (М.). — Юначки і юнаки пластової Станції Нью Йорк на заклики спортивних референтів цієї Станції ст. пл. Віри Чуми і ст. пл. Ореста Кизика пишуть листи до президента Джімі Картера і підтримують його бойкотування Літніх Олімпійських Ігор 1980 в Москві.

У багатьох листах юнацтво зазначає, що інвазія на Афганістан СРСР є першою. Українська держава була першою окупована СРСР вже в 1920 році.

В час, коли наші змагуні беруть участь під різними

прапорами на Олімпійських Іграх в СРСР, КІПСтаршина (Виховний сектор) рішили влаштувати Пластову Олімпіаду для молодих спортсменів і цим виявити свідомість українських спортсменів-пластунів.

Пластова Олімпіада відбудеться в дні 29-го і 30-го червня 1980 року на оселі „Зелений Яр“ біля Детройту, Мін.

Крайова Пластова Старшина закликає молодих спортсменів до участі.

Пластові Олімпійські Ігри — це підготовка молодих змагунів до участі в майбутніх світових Олімпійських Іграх.

Надя Яворська і Борис Буняк виступлять з дипломовим речиталем УМІ

Велика приємність для учителя музики працювати з талановитими і пильними учнями, а найкраща нагорода — бачити досягнення довголітньої праці зі своїми вихованцями.

Пройти всіх 10 років науки в Музичному Інституті не легко, а підготувати програму до диплому ще важче. Тому вчаться в УМІ сотні учнів, а до диплому доходить одиниць. До тих одиниць належать Надя Яворська і Борис Буняк, які в суботу, 29-го березня, о 14-й годині в залі Народного Дому в Ірвінгтоні прилюдним речиталем складають свій дипломовий іспит.

Надя Яворська, доня Віри з Демчуків і св. п. інж. Володимира Яворського, змалку ставилася до студій музики дуже серйозно, тому вона одержала оцінку „визначно“ і брала участь у концертах „Визначних учнів“ і громадських імпрезах. В травні 1976 року дала свій перший прелюдний речитал, виконуючи, як на 14-літню дівчинку, складну програму. Надя брала участь у концертах і аудіо-записах американської організації МЕА, одержуючи там найвищі оцінки, і виграла в групі підготовки до „Молодих мистців“ перше місце та брала участь в „Майстер-класі“ в 1978 р.

Талановита і амбітна, Надя від школи закінчує з оцінкою „визначно“, а саме: школу св. Івана Хрестителя, Школу українознавства матурою 1979 року, цього року — Ірвінгтон гайскул у найвищій категорії учнів. Її привілеєм поміщене в книжці „Who's Who in American High Schools“ де поміщені знімки і біографії найкращих учнів середніх шкіл у цілій Америці. Надя має теж журналістичні здібності, дописує до шкільної газети, належить до Студентської громади і бере жваву участь у громадському житті. Надя — член Українського Народного Союзу, Відділ 88.

Борис Буняк, син Наталки з Гнізденків і Петра Буняка, з малого хлопчика запівався на доброго піяніста. Він, хоч студіює медицину в Раттерському університеті і є на листі декана, як свій побічний предмет бере теорію музики, і в наступному семестрі буде продовжувати студії фортепіану в тому ж університеті у відомого піяніста Яна Горбатого.

В Музичному Інституті Борис складав всі іспити з оцінкою „визначно“, брав участь в „Концертах визна-

Надя Яворська

Борис Буняк

чних учнів“ і громадських імпрезах, брав участь в конкурсах американських музичних організацій, де в Associated Music Teachers League of New York, Inc. виграв перше місце і виконував Токату Ігора Шамо в Карнегі Рісайтел Гол в травні 1979 року.

Борис присвячував багато часу праці в Пласті, був виховником і два роки братчиком на літніх таборах.

Школу українознавства закінчив матурою з поступом „дуже добрим“ в травні 1978 року. Борис — член 459 Відділу УНСОюзу.

Надя і Борис залюбки виконують твори українських композиторів і пропагують їх серед чужинців, тому вони були учасниками Концерту української музики, який відбувся в Карнегі Рісайтел Гол 2-го червня 1979 року.

Молоді виконавці Надя і Борис грали музику Баха, Бетговена, Шопена, Листа, Дебюссі, Фомека, Грудина, Жука і Шамо. Вони вірять, що культурна публіка Нью-Йорку і околиць підтримає їх своєю присутністю, тим більше, що весь дохід з концерту вони призначили на потреби Українського Народного Дому в Ірвінгтоні.

Талса Богданська

УЧАСНИКИ ПАНЕЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Андрій Шевченко — ОДУМ

Андрій Шевченко — член ОДУМ'у останніх 16 років. Він був учасником відпочинково-виховних таборів ОДУМ'у і також таборів виховників Юного ОДУМ'у. Останні три роки працював викладачем і членом команди табору виховників. В 1978 і 1979 роках був командантом одумівського відпочинково-виховного табору „Хортиця“ на оселі ОДУМ'у „Київ“ у Аккорд, Н. Й.

В новій організаційній структурі ОДУМ'у Андрій Шевченко старший виховний провідник. Це найвищий ступінь для члена цієї організації. Він виконує обов'язки референта зовнішніх зв'язків при Головному раді коша старших виховників ОДУМ'у в ЗСА. Андрій також очолює Філію ОДУМ'у в Бавнд Бруші, Н. Дж., та є мистецьким керівником вокально-інструментального ансамблю „Полтава“ при Філії ОДУМ'у в Бавнд Бруші.

Андрій Шевченко також

є виховником роя юнаків при Філії і є представником ОДУМ'у до Конференції центральних українських молодечих та студентських організацій при УКАА. Крім праці в ОДУМ'і Андрій Шевченко викладає історію та географію України в місцевій українській школі.

Андрій Шевченко закінчив студії з політичних наук у Раттерському університеті в Нью Бронсвіку, Н. Дж. Він планує продовжувати свої студії з метою отримати докторат.

Ігор Мірчук — СУМ

Ігор Мірчук народився 18-го квітня 1953 р. у Філадельфії, Па, де закінчив середню школу Кардінал Дагерті Гай Скул, а відтак вступив до Темпл університету. Тут він здобув бакалавріат політичних наук, а згодом магістерку з педагогії. Тепер мгр Мірчук працює над двома докторатами, а саме: з педагогіки при Темпл університеті та з історії при Українському Вільному Університеті.

У Спілці Української Молоді (СУМ) Ігор Мірчук виконує функції головного булавного юнацтва при Крайовій управі. Від наймолодших років Ігор активно працює в цій Спілці особливо на таборах та при Осередку у Філадельфії, де був головним виховником табору, викладачем на вишкільних таборах для сумівських виховників, референтом знання на злетах та членом команди на сумівських зльотах.

Ігор Мірчук відзначається також активністю в загальному студентському житті, особливо в ТУСМі та у Філадельфійському комітеті оборони української імені, в т. зв. Українській Лізі проти знешлячення.

Ігор Мірчук відзначається також активністю в загальному студентському житті, особливо в ТУСМі та у Філадельфійському комітеті оборони української імені, в т. зв. Українській Лізі проти знешлячення.

Богдан Євген Поритко має 26 років, він пластун вже 19 років і член 25-го куреня Уладу старших пластунів „Чорноморці“. В роках 1977-78 Богдан був курінним.

Богдан відбуд новачків і юначків вишколи та досягнув ступені впорядника Уладу пластунів новачків і Уладу пластунів юнаків. Він також закінчив Лісову школу та відбуд понад два десятиріччя різних пластових таборів та десятків разів був у таборових провадах, включно з постом капітана, бунчужного морського табору, команданта спеціального піонерського табору та бунчужного обласних новачків таборів.

В Крайовій Пластовій Старшині Богдан займає такі пости: референт Уладу старших пластунів та референт морського пластового табору. Він працював п'ять років братчиком, заступником гніздового та впорядником у трьох пластових станицях. Богдан одержав

найвище старшо-пластунське відзначення Святого Юрія в бронзі в 1977 році. Тепер він перебрив обов'язки голови організаторів виховної програми Свята Юрія-80 на Вовчий Тропі.

Богдан Євген Поритко адвокат з фаху. Він закінчив правничі студії у Бостонському університеті і також дістав академічний ступінь бакалавра з психології у Принстонському університеті.

Андрій Прятка — ТУСМ

Андрій Прятка має 23 роки, він закінчив Нью-Йоркський університет з ступенем бакалавра з історії та політичних наук. Його другим предметом в університеті була журналістика. Андрій Прятка закінчив українську середню школу — Академію св. Юра в Нью Йорку, як також здав матуру в Школі українознавства при Осередку СУМ в Нью Йорку.

Після закінчення магістерських студій в Українському Вільному Університеті Андрій має намір здобути докторат на УВУ.

В ТУСМ'і Андрій почав активно працювати як референт преси та інформації при Крайовій управі. Він також був у свій час заступником голови осередку діяльності ТУСМ'у в Нью Йорку, згодом головою цього осередку, а в 1976 році заступником голови — Схід Крайової управи ТУСМ'у. З 1977 року Андрій Прятка був ескзекутивним

заступником голови Крайової управи ТУСМ, а в 1978 і 1980 роках його обрано на голову Крайової управи ТУСМ'у.

У зв'язку з його обов'язками голови Крайової управи ТУСМ'у, Андрій Прятка відвідав крім багатьох осередків діяльності ТУСМ'у в ЗСА також інші молодечі осередки, де зустрінувся з багатьма студентами, членами організацій у різних містах Америки.

Роксоляна Стойко — СУСТА

Роксоляна (Роня) Стойко народилася 3-го вересня 1957 року у Нью Йорку. Середню школу Сейнт Пітерс Гай Скул вона закінчила у Нью Бронсвіку, Нью Джерзі, а відтак в Дагелс коледжі при Раттерському університеті в 1979 р. здобула бакалавра з політичних наук та історії з різними відзначеннями. Роксоляна планує продовжувати студії на відомих факультетах для досягнення магістерського, а потім докторського диплома.

Роня активно виявляла себе в шкільному житті учнів в середній школі, а згодом була членом Української студентської громади ім. Григорія Сковороди при Раттерському університеті. В цій студентській громаді Роня була секретарем, скарбником і врешті головою у 1976 році. Як голова громади Роня сконцентрувала свою діяльність на зовнішньому відношенні при університеті, особливо влаштуванням т. зв. „Українського дня“, про який знають

сотні, а то й тисячі неукраїнських студентів і професорів цього великого степового університету.

Союз Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА) з самого початку цікавив Роксолянину і вона ще в 1976 році увійшла до СУСТА за референта спеціальних доручень. Рік пізніше конгрес СУСТА обрав її на пост заступника голови — Схід. ХІІІ конгрес обрав Роксолянину Стойко головою СУСТА та рівночасно і заступником Центрального Союзу Українського Студентства (ЦЕСУС).

конгресу „Зарева“ знову відіграла активну роль, як секретар цього з'їзду та активний дискусант.

Мар'яна Михайлюк — Зарево

Мар'яна Михайлюк народилася 11-го лютого 1961 року у Філадельфії, Пенсильванія. Середню освіту закінчила при Факсчейс Гай Скул, а після перейшла до Темпл університету, де студіює політичні науки. Ще у середній школі Мар'яна активно включилася у студентське життя, а особливо в Українське академічне товариство „Зарево“, та в інші українські молодечі організації, наприклад: МУ Н. Плат. На останньому конгресі „Зарева“ в Америці в Лігайтоні Мар'яна секретарювала та брала активну участь у дискусіях. Опис Мар'яна на Світовому

конгресі „Зарева“ знову відіграла активну роль, як секретар цього з'їзду та активний дискусант.

Євген Чижович — УСЦАК

Євген Чижович народився у Лютовичах, Західній Україні, 27-го січня 1935 року. Від наймолодших років він активний у спорті, головним в копаному м'ячі, в легкій атлетичі і плаванні. Свою спортову кар'єру Євген розпочав у таборах скитальців у Західній Німеччині, а по приїзді до ЗСА продовжував її у Філадельфії в місцевому УСО „Тризуб“, пізніше УСК Нью Йорк, „Січ“ Елізабет, СТ „Україна“ Монреаль, СТ „Україна“ Торонто і УСВТ „Чорноморська Січ“ де він є членом управи.

Євген закінчив середню школу „Норт Католик“ у Філадельфії та Темпл університет з ступенем бакалавра з педагогіки. В 1967 році Євген Чижович продовжував студії в Нью-Йоркському університеті, а пізніше в Сітон Гол університеті, де він отримав магістерський диплом з педагогіки. По закінченні студій мгр Чижович працює учителем фізич-

ного виховання і тренером копаного м'яча та легкої атлетики в середній школі в Мейлсвілі.

В 1973 році Чижович був призначений тренером Збірної дружини копаного м'яча ЗСА, яка під його провідом перемогла репрезентацію Польщі, Канади і Бермуд. В 1978 році провів Професійної Американської Ліги Копаного м'яча офіційно відзначив Євгена Чижовича за його минулі і теперішні заслуги для розвитку копаного м'яча в Америці.

АМЕРИКАНЦІ, ЯКІ ПЛАНУВАЛИ ІХАТИ ДО МОСКВИ НА ОЛІМПІАДУ, а тепер, солідаризуючись із закликом президента Картера, не підуть, понесуть фінансові втрати, бо СРСР не хоче віддати їм їхнього завдатку на побут і поїздки в Москву. Таких американців, що вже заплатили половину коштів востан, є понад 10,000 осіб і їхні влати вносять сім мільйонів доларів. Для бодей частинного матеріального відшкодування для них, можливо, буде ухвалено спеціальний дозвіл від Податкового уряду ЗСА списати цей втрачений завдаток з їхнього податку. Також минулого тижня президент нью-йоркської туристичної агенції вніхав до Москви домагати звороту цих семи мільйонів, хоча СРСР їх ледве чи поверне, покидаючи на те, що бойкот Олімпіади не обов'язковий, а добровільний для громадян Америки, і тому ті, що влатили завдаток, можуть, якщо хочуть, до Москви їхати й використати свої гроші.

ЧОРНИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДИПЛОМАТ — АМБАСАДОР, голова делегації ЗСА до ОН Дональд МакГенрі, який подав американський голос за голосною протизраїльською резолюцією ОН, що засудила творення нових ізраїльських селищ на окупованій арабській землі 1-го березня, опинився під обстрілом ізраїльтян і їхніх симпатиків у ЗСА; тому впливові чорні американці ЗСА, представники в Уряді Картера, побоюючись, щоб МакГенрі не довелося так само, як у свій час іншому чорному дипломатичному діячеві в ОН, Андрію Янгві, резигнувати зі свого становища, вирішили тихо об'єднатися, щоб дати якнайбільшу підтримку цьому їхньому одноплемінникові. Понад десяток високопоставлених чорних урядовців зійшлися на нараду останнього тижня у Вашингтоні і постановили виступити єдиним фронтом, якщо інцидент в Раді Безпеки ОН потягне за собою неприємні наслідки для МакГенрі.

В ІЗРАЇЛІ ХОЧУТЬ ПРИСПИШИТИ ПЕРЕГОВОРІ про автономію палестинців на Західному березі в той спосіб, щоб формально сесії засідань уряду провадити не дічі на місцях, як досі, а кілька разів на тиждень, — каже старший речник ізраїльського уряду. Сам уряд пропонує таке збільшення своїх власних засідань.

Студії в УВУ у 1980 році
ПОВІДОМЛЕННЯ РЕКТОРАТУ УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

1. Літній семестр Філософського факультету та факультету Права й Економічних наук почнеться 1-го липня і триватиме до 29-го серпня. Цього року викладатимуть 28 професорів УВУ, п'ять професорів-гостей, три доценти УВУ та 10 викладачів-докторів філософії і права. Семестральна оплата вноситься 800 німецьких марок. В час семестру можна буде отримати 9 до 12 кредитів. Студії на УВУ завершуються магістерським, зглядом докторським дипломом.

2. Педагогічні курси для вчителів українських шкіл і виховників молодечих організацій із узагальненням психології, дидактики та методик викладання українською мовою. Вони триватимуть чотири тижні, від 28-го липня до 22-го серпня. Виклади вестимуть п'ять професорів УВУ і чотири викладачі — доктори філософії. Оплата вноситься 350 німецьких марок. Учасники цих курсів можуть здобути до 6 кредитів, які, в мірі потреби, будуть зараховані в їхні загальні студії. Крім того на бажання вони отримають посвідки і транскрипти для інших університетів.

3. Курси українознавства організовані в тому плані, щоб українська мова мала змогу поширити і поглибити свої знання про Україну в її сучасному і минулому. Вони відбуватимуться від 28-го липня до 15-го серпня, тобто три тижні. На них будуть викладати п'ять професорів, два викладачі — доктори філософії та один викладач-гость. Оплата вноситься 100 німецьких марок. На ці курси можуть вписуватися не лише студенти, але також учні вищих класів середніх шкіл. Після закінчення курсанти отримають посвідки УВУ.

За інформаціями про Літній семестр, Педагогічні курси і Курси українознавства просимо звертатися прямо до УВУ на таку адресу:

Ukrainische Freie Universität, Pienzenauerstr. 15, 8000 München 80 — BRD.

4. Літні англійські курси „Мюнхенський проект“. Ці курси влаштовує Центральний Мічиганський університет у співід з УВУ. Виклади відбуватимуться від 20-го червня до 15-го липня. Програма складається із чотирьох трикредитових викладів з діяньки політичних наук, історії української політичної думки та української мови. Викладають три професори. Програма вклочає подорожі, екскурсії, відвідини культурних центрів Лондону, Брюсселю, Риму та ін. За інформаціями про цей курс просимо звертатися на такі адреси:

Dr. Ihor Kamenetsky Political Science Department, Anspach 235, CMU, Mt. Pleasant Mich. 48859.

Ректорат УВУ

Сергій Небожинський
перевибраний на голову УККА
повіту Нассав

Гемпстед, Лонг Айленд (М. Курчак). — В неділю, 24-го лютого, відбулися загальні збори Відділу УККА повіту Нассав на Лонг Айленді. Збори проводила Президія в складі: Мирно Мишо — голова, проф. Іван Самійленко — заступник, Валентина Лисняк — секретар.

Після звітів управи, що їх склали: голова — інж. С. Небожинський, секретар — М. Курчак, фінансовий референт — Богдан Курчак, референт УНФонду — Іван Пакош та голова Контрольної комісії — Юрій Солтис, і після широкої дискусії — уділено уступаючий управи абсолютній виборі нову управу на 1980 рік.

До нової управи ввійшли: інж. Сергій Небожинський — голова, Богдан Коністанський — перший заступник, Володимир Білий — другий заступник, Микола Курчак — секретар, Богдан Курчак — фінансовий референт, Осип Іванів — референт.

Шарон Ноган, School of Continuing Education and Community Services, Rowe No. 126A, CMU, Mt. Pleasant Mich. 48859.

5. Літні курси „Европа-проект 1980“. Це — трижильна програма Рокленд-коледжу Стейтського університету Нью Йорку у Сафери, Н.Й., у співід з УВУ. Виклади цієї програми відбуватимуться від 7-го липня до 25-го липня. Програма складається із трьох трикредитових викладів: 1. Слов'янська цивілізація, англійською мовою; 2. Українська мова; 3. Історія східної Європи, українською мовою. Виклади вестимуть два професори.

За інформаціями у справі цих курсів просимо звертатися на такі адреси:

Prof. Dr. Wasyl Luchkiw Rockland Community College, State University of New York, 145 College Rd. Suffern N.Y. 10901, USA.

Prof. Dr. Petro Goy, 101, 2nd Ave., New York, N.Y. 10003, USA.

Dr. Irena Moroz, 19 Brule Crescent, Toronto, Ontario, M6S 4H8, Canada.

6. Літній курс „Манітобська програма 1980“. Це — нова чотиритижнева програма, що її організує український відділ Манітобської Асоціації модерних мов у співід з Українським Вільним Університетом. Виклади відбуватимуться від 29-го червня до 27-го липня. У програмі трикредитовий курс на тему „Поселення українців поза межами України, а також відвідини різних місцевостей Німеччини, Австрії тощо. Слухачі Манітобської програми матимуть можливість також слухати інші курси УВУ та записуватися на студії при УВУ для здобуття наукових ступенів.

За точними інформаціями про цей курс просимо писати на таку адресу: Dr. Boryslav N. Bilash 209 Scotia Street Winnipeg, Man. Canada R2W 3X2.

7. Курс української мови (нижній рівень) відбуватиметься від 28-го липня до 15-го серпня. Він матиме 45 годин навчання і передбачений для тих, що не знають або слабо володіють українською мовою. Оплата курсу становитиме 300 нім. марок.

Студенти УВУ мають знижену ціну в гуртожитку Рідної Школи на кошти проживання в Мюнхені. Повне утримання вноситься лише 130 німецьких марок тиждень.

Докладніші відомості про УВУ і його різні виклади подаємо у Програмі викладів УВУ. Хто хотів би мати нашу програму, хай звертається до УВУ в цій справі на таку адресу: Ukrainiane Freie Universität, Pienzenauerstr. 15, 8000 München 80, BRD.

Ректорат УВУ

Відбулись Загальні Збори
32-го Відділу УНСоюзу ім.
Олега Ольжича у Філадельфії

Філадельфія, Па. (с.г.). — Тут, у залі Українського Горожанського Клубу при Френклін вулиці, в неділю 2-го березня відбулися 12-ті річні збори дуже активного 32-го Відділу УНСоюзу ім. Олега Ольжича.

Збори відкрив голова Ярослав Лебідь, привітавши присутніх членів і союзового організатора Степана Гавриша та попросивши шанувати померлих членів Відділу одночасно до вчашкою. Відтак приступлено до вибору президії для переведення зборів. На бажання присутніх до президії обрали мгра Володимира Яківа — голову і Ярослава Лебедя — писаря.

Протокол з попередніх річних зборів відчитав мгр Володимир Яківа, а члени уступаючої управи склали звіт. Ярослав Лебідь інформовав, що співід з мгра секретарем, допомагав йому в збірці грошей від членів, разом відвідували проспекти, а також брав участь в нарадах Філадельфійської Округи. Про многогранну працю Відділу звітував секретар мгр Володимир Яківа: в звітньому році зібрано для УНСоюзу майже 14.000 доларів членських вкладок; у цей сам час зібрано до каси Відділу 297.55 доларів, з чого вплачено 25.00 дол. на фонд УККА. В ювілейному році УНСоюзу Відділ придбав 18 нових членів, а втратив у цей час одинадцять членів, збагачившись на сім членів. Отже на 31 грудня 1979 року Відділ нараховував 254 члени. Секретар також інформовав про свою працю на різних постах у суспільно-громадських установах міста Філадельфії.

Касир Відділу Іван Хитрук доповнив звіт секретаря даними про його співпрацю з головою і секретарем Відділу, якому час від часу допомагав в збірці членських вкладок.

За Контрольну комісію звітував голова Михайло Саліга, висловлюючи признання для секретаря за чітке ведення книговодства, спеціальну звертаючи увагу на касу, в якій перший раз понад 200.00 доларів. Ім'єні Контрольної комісії він запропонував висловити уступаючій управі довір'я з признанням. По звітах наступила дискусія, у якій члени Микола Яшук, Іван Музичка, Іван Хитрук, Михайло Саліга, Дмитро Ясінький і Петро Романів.

На нарадах відбулася година для учасників зборів, що її з рамени Відділу приготували дані Катерина Зінь.

Юнацтво читас Платовий Журнал „Юнак“ і танцює

В п'ятницю 8-го лютого в Платовому Домі, при Другій сьєно в Нью Йорку, відбувся „Вечір Юнака“ на веселю, організований курсом „Верховинки“.

Церемонія — майстер старший пластун Роман Юзєнів своїм дотепним гумором забавляв усіх присутніх. Юнацтво легко реагувало й допомагало йому.

Конференсє зазначив, що „Вечір Юнака“ відбувався щойно п'ятий раз. Привітав всіх присутніх, відмітив провід станиці, редолегію, а спеціально довголітнього редактора журналу „Юнак“ станиці Станіславу Нью Йорк, пластунку — сеньору Ольгу Кузьмович. У своєму дуже коротенькому слові Ольга Кузьмович привітала усіх і бажала приємної забави.

Відтак журнал „Юнак“ став живим — його сторінки почали промовляти до присутніх. Юнак Орест Декайло читав статтю „Перший український генерал Канади“ — Іосиф Романів („Юнак“ ч. 3, 1972). Юнак Христа Добрянська поділилася пережиттям, котре так вміло передала Мелася Соневички у диспис „Різдво Катрусі“ („Юнак“ ч. 1, 1979). Старший пластун Богдан Гомошинський дебютував зі своїм віршем „Малий інженер“. Юнак Роман Бідак при звуках своєї гітари мрійливо зачарував присутніх пісню „Раз дивний сон“, що її навчився у таборі „Молодої Думки“ від команданти Діана Гавриляк. Про „Добре діло“ гуртка „Р-

Крайовий З'їзд Осередкових
і Курінних УСП

У суботу, 10-го лютого, в Голідей Інн у Ньюарку, Н. Дж., відбувся старшопластунський Крайовий З'їзд осередкових і курінних.

На З'їзді було присутніх понад 30 старших пластунів і пластунки з Баффало, Клівленду, Гарфолду, Джерзі Сіті, Нью Йорку, Пассейку, Філадельфії, Сиракуз, Вашингтону, Ньюарку та Нью Бронсвіку. В З'їзді взяли участь такі курені: Лісові Чорти, Чорноморці, Перші Стежі, Чортлопохли, Лісові Мавки, Буриверхи, Ті що греблі рвуть, Верховинки, Книгачі, Чоти Крилатих та Шостокрилі.

Предсідником З'їзду був ст.пл. Петро Станічний, референт УСП при Крайовій Платовій Старшині. Присутні також були: пл.сен. Евстахія Гойдши, голова Крайової Платової Старшини; пл.сен. Володимир Свинтук, голова Сектору зв'язку й організації, та пл.сен. Юрій Тарасюк, Крайовий командант пластунів.

На З'їзді було порушено ряд проблем, які відносяться до старшого пластунства, головню проблемі більшої співпраці старшого пластунства в рамках платової організації і питання, як ліпше активізувати старше пластунство.

З'їзд підтвердив згідно з правильником УСП, що пластові відзначення для старшого пластунства не існують і тому не повинні бути уділювані.

Також рішено змінити вимоги оформлення в старшому пластунстві: нова передумова для оформлення є кандидатура до котрогося зі старшопластунських куренів.

Крім того заплановано виготовити інформаційні брошури про всі старшопластунські курені для старшого юнацтва, яке переходить до старшого пластунства. На святах весни планується мати відповідні гуртки, які б інформували юнацтво про працю в старшому пластунстві та про курені, до яких вони можуть вступити.

Для поліпшення праці Крайової Платової Старшини запропоновано закупити „міні-компютер“, кошти на який повинні зложити всі члени старшопластунських куренів. Також рішено звернутися до сеньорських куренів допомоги в цім задумі.

На З'їзді вибрано підготовчу номінаційну комісію на черговий Крайовий З'їзд УСП, що відбудеться в дні 14 і 15 червня 1980 року в Клівленді.

З'їзд дав змогу представникам осередків і куренів обмінятися думками та укласти план тіснішої співпраці. Такі З'їзди є дуже корисні і необхідні.

О. К-ин

ФКУ на Західному побережжі

Кембрідж, Масс. (ФКУ). — В першій половині лютого ч.р. репрезентанти Головної Екзекутивної Фонду Катедр Українознавства (ФКУ): Степан Хемич (голова) і Василь Лагошник (організаційний референт) відбули 9-ти днівну поїздку по Каліфорнії, інформації про Український Гарвард, про всебічний розвиток українських студій в тому університеті захоплювали слухачів.

На західному побережжі Америки створено нові комітети ФКУ. В Сан Дієго комітет ФКУ очолив Олександр Скоп, а в склад комітету ввійшли: Оля Герге (секретарка), Іван Башуцький (скарбник), Іван Деревляник, Федір Мирон, Віра Яворська.

В Сан Франсіско головою комітету ФКУ став мгр Осип Кладко, членами — Віра Зубрицька, Едвард Черепенко, Оксана Сидорак, Христина Шмотолоха.

Комітет ФКУ в Лос Анджелесі очолює інж. Богдан Микитин, а Остап Івчє організаційним референтом ФКУ на Захід.

Представником ФКУ в Орегоні є Микола Горбулик.

В Академії св. Юра даватимуть університетські кредити

Нью Йорк, Н.Й. — Сестра Моніка ЧСВВ, директорка Академії св. Юра в Нью Йорку, повідомляє, що університет св. Івана признав правом деяким учителям Академії викладати предмети студентам 12-ої класи, за які ці учні можуть здобути університетські кредити.

Слідуючі учнілі уповноважені викладати ці предмети: Татіана Носед — наука про державу III, наука про державу IV (по три кредити за кожний предмет). Д-р Ігор Сеневицький — теорія музики, опера (по три кредити за кожний предмет).

Герман Фрідмен — калюлюс I (4 кредити).

В додатку до цього пані Т. Носед теж викладає заваданований курс світової історії, за який учні теж можуть здобути університетські кредити. Таким способом учні можуть здобути 19 університетських кредитів у останньому році навчання й у той сам час виконати всі зобов'язання для одержання диплому закінчення середньої школи.

Студенти 12-ої класи, які використовують цю нагоду, можуть закінчити університет за три роки замість чотирьох.

На наступний рік Академії св. Юра подбає про додаткові курси, що за них учні зможуть одержати університетські кредити.

іншими такі особливі листи до Марка Вовчка, як Тараса Шевченка, О. Герцена, М. Чернишевського, М. Добролюбова, Д. Писарева, І. Тургенева, М. Некрасова, П. Лаврова та П. Ж. Етцеля, кореспонденція яких із письменницєю „свідчить про спільність інтересів демократичних та революційно-демократичних діячів у боротьбі за кращу долю народу“, — заважає газета.

Відповідальним редактором цього видання є: О.Є. Засєнко та Н. Крутикова. Упорядковували його і давали свої примітки: О. Гончар, С.А. Кришополова, Б.Б. Лобач-Жученко та І.П. Мегєла. Видавництво користувалося рукописами Інституту російської літератури АН СССР та родинними архівами Марка Вовчка, які зберігаються у Понука Б.Б. Лобач-Жученка.

Газета вирізняє поміж

УСПИХИ НАШОЇ МОЛОДІ
Д-р Лев Ігор Чайковський — новий український лікар

Громада Чикаго дістала нового українського лікаря д-ра Лева Ігоря Чайковського, і радіє успіхам його і нашої молоді взагалі.

Левко народився в Чикаго 27-го лютого 1953 року в родині панства Лева і Катерини Чайковських. Після закінчення народної школи при парафії св. о. Ніколая, він продовжував навчання в середній школі св. Ігнатія, яку закінчив з найвищим відзначенням у 1971 році. Завдяки його високому оцінкам в науці він одержав стипендію стейту Ілліной і визнання „National merit letter of Commendation“.

На вищі студії вступив Левко до Іллінойського університету в Чикаго, де його включено в програму групи „James scholars“. В 1975 році він одержав диплом бакалавра вільних істисних наук з відзначенням. За його успіхами в навчанні Левко був вписаний до „Книги Академічних „Почестей“ Іллінойського університету та став членом ряду почесних товариств.

Дальші студії Левко продовжував в Медичній школі Іллінойського університету, які успішно закінчив весною 1979 року, одержуючи диплом доктора медицини.

Будучи студентом четвертого року медицини, він дістав дозвіл відбутися вибраним ним теоретично-практичними курсами в Медичній школі Гарвардського університету в Бостоні і в Медичній школі Джан Гопкінс університету в Балтиморі. В березні 1979 року його прийнято в ради почесного медичного товариства Альфа Омега Альфа.

Д-р Левко Чайковський зростає в українському середовищі та брав активну участь у молодечих українських товариствах. Він закінчив Школу українознавства матуруою, був членом українського Пласту, Студентської Громади та належав до молодечого хору „Спудет“ при парафії св. о. Ніколая.

Він належав також до Медичної громади, а після закінчення медичних студій став членом Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТА-ПА).

Зараз д-р Лев Ігор Чайковський відбуває свою чотиритижнівну резидентуру і спеціалізацію в психіатрії в Медичному центрі Ейльського університету в стейті Коннектикут.

Д-р Павло Пундій

Українці польської армії організуються

Уже від довгого часу українці польської армії збираються. Чому так довго чекали? Вже сорок років, як Польща пропала, вони тоді були ще молодими і з приходом до Америки десять років пізніше могли організуватися. Причиною того явища було те, що не було причини. Не було теж, чим чванитися: вони Польщі і її армії не любили. Я вже у 1936 році приїхав до ЗСА і на мене дивилися давні емігранти, як на того що служив полякам. Не могли зрозуміти, як міг українське служити в польській армії. Тому не належало це до популярності організувати польських воєвків.

І так в Америці повстал ветеранська організація — Українська Спрілецька Громада, яка з приходом нової політичної еміграції перемістилася на Об'єднання бунівших Воєвків Українців Америки, щоб задовольнити всіх і всіх об'єднати.

Повстало Об'єднання ОБВУА, а відтак прийшло до роз'єднання. Повстали нові формати ветеранів, усусуси, дивізії, давні УПА. До тих груп ветеранів польської армії не вступали, бо не мали з ними нічого спільного, не мали про що з ними говорити. Те саме сталося з т.зв. „корейцями“, що були в американській армії, які зразу вступили до ОБВУА, та скоро з нього виступили. Вони не могли постійно слухати рефератів про Чортківську офензиву, похід на Київ чи Зимові Походи. Вони думали категоріями генерала Мек-Артура, 38-ої паралелі, Пусану і Жовтої Ріки, а тисячі тих, що були в В'єтнамі, вступили просто до Американ Ліджєнс, чи „Ветеран оф Форейн Ворс“.

Для ветеранів польської армії прийшла добра нагода організуватися, бо вони можуть набувати статус ветеранів альянських армії. Дивізійник, член ОБВУА і ветеран польської армії взявся за діло. Дотепер він зібрав 50 осіб, з чого 30 приходить на збори; вони заложили нову організацію.

Між ними є такі, що були в польській армії, але на війні не були; є такі, що з вибухом польсько-німецької війни попали у т.зв. Перший жут (Rzut); є такі, що перейшли з урядом че-

рез Румунію до Франції; члени армії Андерса і учасники боїв за Монте Касіно. Є такі, що на перший „жут“ не доїхали до кадрів, є такі яких розбили німці у мішках Ченстохові і Кутна; а є й один контрактний старшина з армії УНР підполковник Заричний, що був командантом батареї артилерійського польського полку важких гармат.

Чекати на привілеї альянського воєвкого довго, треба в міжчасі щось робити, бо навіть війське може розбігтися, як нема команди і вправ. Таку команду вибраним, як слід: Яків Берестанський, голова; Володимир Шевчик, секретар; Вол. Микитка, касир. Щодва місяці збираються в домі сеньйорів, а темою зборів бувають доповіді на тему плєкання військових традицій, бо „Жать чи не жать, а сіяти треба“.

Одну з доповідей мав ген. Константин Манденко. Не забувають вони і за товариське життя. Улаштовано Просфору, а у квітні по святках буде спільне військове Свяченє.

Один з ветеранів Іван Салпийов — народження 1900 року — служив у армії австрійській, українській (УГА), польській і в Дивізії чи армії УНА. Він скінчив 80 років, здоровий; його дружина влаштувала йому по зборах 80-ліття. Йй допомогли кілька жінок, бо ветерани вірять, що треба і жінок ресестувати і причувати ті до військового діла.

Була повна вечеря українського стилю, вино і гарячі напої.

Ветерани не вірять в саму лише каву і солодке; чи як Український Золотий Хрест розголошує — ласощі, а вірять в повний військовий „менаж“.

Співом многолітствія і промовами під впливом „гарячих напоїв“, кави і ласощів закінчено ту веселу імпрезу.

Чи є які послідки праці цієї групи?

Так. Всі ті воєвкі 2-го корпусу армії Андерса і всі ті, що були воєвками у Франції, мають права до медичної опіки. Треба лише зголоситися до шпиталів Американ Ветеран Адміністрейшен!

Степан Куропась

Вступайте в члени УНС!

Богдан Ігор Антонич: ЗІБРАНІ ТВОРИ 1909-1937. Зредагували: Святослав Гордінський і Богдан Рубчак	\$10.00
Бабай: КАРУСЕЛЯ ВІРШІВ — лірика, сатира, гротеск, придишки, балади, слівотворки, прислівки та чиста правда	\$ 7.00
Василь Барка:	
а) ВЕРШНИК НЕБА — есеї	\$ 2.00
б) ЖОВТИЙ КНЯЗЬ — повість, друге видання	\$ 5.00
в) ЗЕМЛЯ СІДІВНИХ — есеї	\$ 6.00
Іван Барчук: ІСКРИ РОЗУМУ — том перший	\$10.00
Олеся Бердник:	
а) БЛАКИТНИЙ КОВАЛЬ — поезії	\$ 4.25
б) УКРАЇНА СІЧІ ВОГНЯНОЇ — есеї — листи	\$ 3.75
Іван Білик: МІЧ АРЕЯ — казання про великого князя Богдана, званого Атіпою... про давніх русичів і давній Київ... розповідь про життя, труд і подвиги наших далеких предків	\$10.00
Андрія Білинський:	
а) ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В СРСР	\$ 3.00
б) СВІТ І МИ — аналіз української політики на тлі конфлікту вільної демократії з комунізмом	\$ 3.00
Д-р Данило Богачевський: НА ВОЗІ І ПІД ВОЗОМ — картини з життя галицького воїна і правника	\$ 6.00
Пилип Вакуленко: У ЦАРСТВІ КОРАЛІВ	\$ 6.00
Наталія Полонська-Василенко:	
а) ЗАПОРІЖЖЯ, ХУСНІ ГОСЛОТІТТА ТА ЙОГО СПАДЩИНА у 2-ох томах	\$15.00
б) ІСТОРІЯ УКРАЇНИ — два томи	\$49.00
Видавництво „Пролог”: ГРАФІКА В БУНКРАХ УПА. Альбом дереворитів виконаних в Україні 1947-1950, мистця українського підпілля Ніла Хасевича — „Бей-Зота” та його учнів	\$ 4.00
Видавництво „Сучасність”: ХРОНІКА ТАБОРОВИХ БУДНІВ	\$ 5.00
В-во „Червона Калина”: СОЮЗ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ 1914-1918, Відень — нове	\$ 6.00
Видання Закардонних Частин Організації Українських Націоналістів і Братства Б. Вояків УПА ім. св. Юрія Переможця: СПІВАНІК УПА	\$ 4.00
Василь Витвицький:	
а) МАКСИМ БЕРЕЗОВСЬКИЙ — життя і творчість	\$ 5.00
б) МИХАЙЛО ГАЙВОРОНСЬКИЙ — життя і творчість	\$ 2.00
Михайло Влох: ВІЙНИКИ, ЗВЕНИГОРОД, УНІВ ТА ДОВКІЛЬНІ СЕЛА — історично-мемуарний збірник	\$15.00
Р. Володимир:	
а) ПАЛКІ СЕРЦЯ — вибрані твори	\$ 2.50
б) ПРОЩАВАЙ, МИНУЛЕ — повість	\$ 4.00
Барбара Ворд: П'ЯТЬ ІДЕЙ, ЯКІ ЗМІНЮЮТЬ СВІТ (переклад з англійського)	\$ 3.00
Олекса Воропай: В ДОРОЗІ НА ЗАХІД (щоденник утікача)	\$ 5.00
Юрій А. Вудка: МОСКОВЩИНА (мемуарний есей) — нове	\$12.00
Василь Гарба: НА РОЗПУТТЯХ (до історії одного покоління)	\$ 7.50
Іван Гвозда: ДЕРЕВ'ЯНА АРХІТЕКТУРА УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ. Wooden Architecture of the Ukrainian Carpathians	\$30.00
Яків Гніздовський: ДЕРЕВОРИТИ, 1944-1975. Woodcuts, 1944-1975, імпронантне мистецьке видання	\$25.00
Микола Гоголь: ТВОРИ — у 2-ох томах	\$ 4.50
Олекса Гай-Головко: ПОЕТИЧНІ ТВОРИ — 1833-1947, том перший	\$ 3.50
Марія Голод: ЧОТИРИ ПОРИ РОКУ — поезії 1972-1978	\$ 4.00
Г. Голошкевич: ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК	\$ 7.50
Катерина Горбач: МІЙ СЛІД НА ВОДІ — поезії	\$ 2.50
Василь І. Гришко: УКРАЇНСЬКИЙ „ГОЛОКОСТ”, 1933	\$ 3.00
Олекса Грищенко: МОЇ ЗУСТРІЧІ І РОЗМОВИ З ФРАНЦУЗЬКИМИ МИСТЦЯМИ	\$ 5.00
Михайло Грушевський: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ (пять томів)	\$36.00
Докія Гуманна:	
а) БЛАГОСЛОВИМАТИ — казка-есеї	\$ 6.00
б) ЕПІЗОД ІЗ ЖИТТЯ ЄВРОПИ КРИТСЬКОЇ — феєрія	\$ 3.00
в) МИНУЛЕ ПРИБІВ В ПРИЙДЕШНЄ — розповідь про Трипілля	\$10.00
г) ЧОТИРИ СОЦІА — оповідання й новелі	\$ 6.00
Володимир Галан: БАТЕРІЯ СМЕРТІ	\$ 5.00
Борис Антоненко-Давидович: ЯК МИ ГОВОРИМО	\$12.50
Д-р Михайло Данилюк:	
а) НА МЕДИЧНІ ТЕМИ — лікарський довідник	\$ 7.00
б) ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК	\$ 4.00
Ген.-хор. д-р Роман Дашкевич: АРТИЛЕРІЯ СІЧОВИХ СТРЕЛЬЦІВ У БОРІТБІ ЗА ЗОЛОТІ КИЇВСЬКІ ВОРОТА	\$ 3.50
Олексі Запорожець-Де пав: ГАРБУЗОВА МІСТЕРІЯ — гумористична повість	\$ 3.00
Володимира Демус: НА ЛЮДСЬКИХ ОЗЕРАХ — поезії	\$ 2.50
Микола Дербуш: ВІРШІ	\$ 3.50
Микола Домашевський: ІСТОРІЯ ГУЦУЛЬЩИНИ — перший том	\$20.00
Іван Дмитрик: У ЛІСАХ ЛЕМКІВЩИНИ — спомини воїна УПА — друге видання	\$ 8.00
Ред. Антін Драган: ЛУКА МИШУГА — збірник	\$ 6.00
Федір Дудко: МОЯ МОЛОДІСТЬ — сторінки споминів	\$ 2.00
Осип Дичинський: ЧЕРЧЕ — моє рідне село — монографія	\$ 2.50
О. Жданович: ОЛЕНА ТЕЛІГА — збірник: а) поезії, б) проза, в) публіцистика, г) біографічний нарис, г) спогади і матеріали, г) літературно-критичні оцінки	\$20.00
Галина Журба: ДАЛЕКИЙ СВІТ — розповідь автобіографічна	\$ 5.00
Мирон Заклинський: ДМИТРО ВІТОВСЬКИЙ — громадський діяч, стрілецький ідеолог, вождь Листопадавого Зриву, секретар Військового Справа ЗОУНР	\$ 2.00
Осип Залеський: МАЛА УКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ	\$ 6.50
Олена Звичайна та Михайло Млаковий: ВОРОГ НАРОДУ — повість — вартісна	\$15.00
Олекса Ізарський: ПОЛТАВА — повість	\$12.00

„Завоювати майбутність допоможе нам книжка і тільки книжка”.
(С. Єфремов)

МАЄМО НА СКЛАДІ НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ, А ЗАМОВЛЯЙТЕ!

Ред. В. Ісаїв: УКРАЇНЦІ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ТА КАНАДСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВАХ (соціологічний збірник)	\$12.00
Богдан Казанівський: ШЛЯХОМ ЛЕГЕНДИ, спомини	\$ 8.00
Ігор Калинець: ВОГОНЬ КУПАЛА — поезії	\$ 2.00
Міртала Кардиналовська (Бентон): РАЙДУЖНИЙ МІСТ — (переклад з російської мови Асі Гумецької)	\$ 5.00
Ред. Іван Кедрин:	
а) ЖИТТЯ — ПОДІЇ — ЛЮДИ — спомини та коментарі	\$20.00
б) ПАРАЛЕЛІ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ — з нагоди 50-річчя Ризького миру	\$ 3.00
Володимир Кедровський: ОБРИСИ МИНУЛОГО — деякі останні ділячі — українофіли напередодні революції 1917 року	\$ 2.50
Іван Керницький:	
а) БУДНІ І НЕДІЛІ — короткі історії	\$ 5.00
б) ПЕРЕЛІТНІ ПТАХИ (довші та коротші, менше і більше, веселі історії, в краю, на скитальцях і на гостинній землі Вашингтона, написані 1942-1952)	\$ 1.50
Р. Кіппінг — переклад Юр. Сірий:	
а) БРАТИ МОУГІ — оповідання з життя дитини між звільненим — видання друге	\$ 3.00
б) ОТ ТАК КАЗКИ	\$ 1.00
Ізраїль Клейнер: НАЦІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОСТАННЬОЇ ІМПЕРІЇ	\$11.00
Микола Климишин: В ПОХОДІ ДО ВОЛІ — спомини (том перший)	\$15.00
Іванна Климовська: „ЯК СМІХ ЛУНАЄ — БІДА ВТІКАЄ” — гумор Язичинської (відомої в США, як „Гриць Зоуля” в спідниці)	\$ 5.00
Степан Ключурак: ДО ВОЛІ — спомини	\$10.00
Ірена Кнись: НЕЗАБУТНІ ОЛЬГА БАСАРАБ — вибране	\$10.00
Д-р Юрій Княжинський: НАРИС ІСТОРІЇ РИМСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ	\$ 7.00
Олекса Кобець: ЗАПИСКИ ПОЛОНЕНОГО — пригоди і враження учасника Першої світової війни	\$ 7.50
Микола Ковалевський: ПРИ ДЖЕРЕЛАХ БОРІТБИ — спомини, враження, рефлексії, в 3-ох частинах. I Напередодні (1905-1917) II Революційний зрив (1917-1920) III На чужині (1920-1939)	\$10.00
Людмила Коваленко: ТИХА ВОДА — повість	\$ 6.00
Микола Ковшун: ЕПІЛОГ ПРИЙДЕ — збірка драматичних творів	\$ 6.00
Едвард Козак: ГРИЦЬ ЗОЗУЛЯ	\$ 8.00
Любов Колєнська: ПАВЛІВ ТРІОМФ — збірка оповідань	\$ 4.50
І. В. Коляска: ОСВІТА В РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ — переклад з англійської мови, з доповненнями й довідками — дослідження дискримінації і русифікації. М. опр. Т. опр.	\$ 5.00
Нестор Король: УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО — РОДОНАЧАЛЬНИК КІННОГО ВІЙСЬКА МОСКОВІЇ-РОСІЇ	\$ 2.50
Алла Коссовська:	
а) ДВІСТІ ПЕРШІЙ	\$ 1.50
б) ПАМОГОЗЬ — поезії	\$ 1.00
в) ЦІНА ДУШІ	\$ 6.00
Григорій Костюк: ОКАЯНІ РОКИ: від Лук'янівської торгівлі до Воркутської трагедії (1935-1940 рр.)	\$ 6.00
Михайло Коцюбинський: ТВОРИ у двох томах — 1884-1902, 1903-1912	\$ 9.00
Ол. Кошій: РЕЛІГІЙНІ ТВОРИ (730 сторінок)	\$30.00
Ред. Богдан Крашів: ЗІБРАНІ ТВОРИ — повна збірка поетичної творчості — том I	\$15.00
Володимир Кубійович: УКРАЇНЦІ В ГЕНЕРАЛЬНІЙ ГУБЕРНІЇ 1839-1941. Історія Українського Центрального Комітету	\$10.00
Роман Купчинський:	
а) МИ ЙДЕМО В БІЙ — альбомне мистецьке видання	\$16.00
б) СКОРОПАД — поема	\$ 3.50
Микола Лазорський:	
а) СВІТЛОТІНІ — збірник історичних нарисів, оповідань, статей, спогадів 1949-1969	\$ 7.00
б) ПАТРИОТ — Григор. Орлик (1702-1759) — історичне оповідання	\$ 6.50
Д-р Василь Лев: БОГДАН ЛЕПКИЙ: життя і творчість	\$15.00
Леся Лисак: ТЕРПІКІ ПАХОШІ — новелі	\$ 5.00
Д-р Зіновій Лиско: УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ МЕЛОДИ — т. 1-6	\$90.00
Марія Лівська: НА ГРАНИ ДВОХ ЕПОХ	\$ 7.50
Д-р Михайло Лозинський: ГАЛИЧИНА В РР. 1919-1920	\$ 5.00
Д-р Лука Луць:	
а) ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА В СТОРІЧЧЯ ПІ НАРОДИН	\$ 1.00
б) ВАСИЛЬ СТЕФАНІК — співець української землі	\$ 8.00
в) ІВАН ФРАНКО — борець за національну і соціальну справедливість	\$ 5.00
г) МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ — біографія і характеристика творчості	\$ 2.50
г) ТАРАС ШЕВЧЕНКО — співець української спадщини	\$ 2.00
Уляна Любич: РОЗКАЖУ ВАМ ПРО КАЗАХСТАН (друге видання)	\$ 5.00
Степан Любимирський: ПРОМЕТІВ ВОГОНЬ — роман: нове — чудове	\$15.00
Станіслав Людкевич: ДОСЛІДЖЕННЯ, СТАТТІ, РЕЦЕНЗІЇ, Музична Україна, 1973 — вартісна	\$10.00
Евген Ляхович: ФОРМА І ЗМІСТ УКРАЇНСЬКИХ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ	\$ 3.00

Д-р Іван О. Максимчук: НАРИС ІСТОРІЇ РОДУ ПЕТРУШЕВИЧІВ	\$ 5.00
Іван Мартинюк: МОЄ РІДНЕ СЕЛО ЦЕНІВ У БЕРЕЖАНЩИНІ	\$20.00
Іван Мартюк: ЦЕНТРОСОЮЗ — Союз кооперативних союзів у Львові в роках 1924-1944. Спогади співучасника праці і змагань українського кооперативного руху	\$ 5.00
С. М. Мечник:	
а) НЕСКОРЕНІ — документальна повість про героїську боротьбу членів революційної ОУН	\$ 5.00
б) ПІД ТРЬОМА ОКУПАНТАМИ — спогади українського революціонера-підпільника	\$ 5.00
Д-р Л. Мишуга: ШЕВЧЕНКО І ЖІНКА (жінка в житті і творчості поета)	\$ 2.50
Д-р Петро Мірчук: СТЕПАН БАНДЕРА — символ революційної безкомпромісності	\$ 3.00
Петро Мірчук: УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНСЬКА АРМІЯ 1942-1952	\$10.00
Валентин Мороз:	
а) ЕСЕЇ, ЛИСТИ І ДОКУМЕНТИ	\$ 5.00
б) МОЙ СЕЯ І ДАТАН — есеї	\$ 3.25
Богдан Нижанківський: СВЯТО НА ОСЕЛІ — повість	\$ 5.00
Дм. Нитченко: ЕЛЕМЕНТИ ТЕОРІЇ ЛІТЕРАТУРИ І СТИЛІСТИКИ	\$ 3.25
Іван Овечко: ЧЕХОВІ УКРАЇНА (Походження А. П. Чехова, його зв'язки з Україною й українські елементи в житті і творчості письменника). З передмовою Василя Лева	\$ 5.00
Жигмонд Богдан Олексин: ПІСНЯ ПРО ЧЕРВОНУ КАЛІНУ 1914-1974, історія УСС-ів для молоді	\$ 3.50
Лариса М. Л. Залеська Онисевич: КОНТРАСТИ — збірка молодечої творчості (поезії, проза, музика і графіка)	\$ 4.00
Валерій Остапенко:	
а) ВЕРШНИКИ В ЖИТАХ	\$ 4.00
б) СВІТ ЗА ОЧІ	\$ 5.00
Ред. Михайло Островерха:	
а) БЛИСКИ ТЕМПРИВ 1918-1919-1920	\$ 3.00
б) ВОЛОДАР — ІІ, PRISIRE	\$ 5.00
в) НА ЗАКРУТІ — осінь 1939 року	\$ 5.00
Марія Пастернакова: УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В ХОРЕОГРАФІЇ — друге, доповнене видання	\$ 3.50
Михайло Петрівський: МРІЇ СЛІЗАМИ ОБЛІТІ — оповідання з життя українських піонерів і іммігрантів в Канаді (другий наклад)	\$ 7.50
В. Підмогильний: МІСТО — роман, чудове	\$ 6.00
М. Л. Подвезко: УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ СЛОВНИК, друге, виправлене і доповнене видання, близько 60.000 слів	\$12.50
Ред. Леонід Полтава:	
а) ВАЛТОРНІ — збірка поезій, лірична	\$ 1.50
б) МАЛИЙ ІНДІЯНИН	\$ 1.00
Микола Понеділок: ДИВО В РЕШЕТІ	\$ 6.95
Володимир Попович: МАРІЯ ДОЛЬНИЦЬКА — ЕМАЛЬ, з англійським перекладом Юліана Залізняка, імпронантне видання	\$25.00
Włodzimierz Porowicz: MARIA DOLNYTSKA — ENAMEL. English translation by Julian Salisjak	
Д-р Юліан Рабі: САМБІРСЬКА БОГОРОДИЦЯ — монографія	\$ 3.00
Володимир Радзихевич: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ, у 3-ох томах	\$ 9.00
Том I. — Давня і середня доба	
Том II. — Нова доба	
Том III. — Нова доба	
Микола Руденко:	
а) ЕКОНОМІЧНІ МОНОЛОГИ (нарис катастрофічного помилки)	\$ 8.00
б) ПРОЗІРІННЯ — поезії і поеми. Статті Петра Григоренка і Ігора Какурівського. Тверда опр.	\$10.75
М'яка опр.	\$ 8.75
в) ХРЕСТ — поема-чудове	\$ 1.75
г) Я ВІЛЬНИЙ — самвидавна поема з України, історія хвороби, щоденник кандидата в шизофреніки	\$ 1.75
Мілена Рудницька: НЕВИДИМИ СТИГМАТИ	\$15.00
Антін Рудницький: УКРАЇНСЬКА МУЗИКА — історично-критичний огляд	\$17.00
Кость Шонк-Русич: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА В ІЛЮСТРАЦІЯХ	\$32.00
Іванна Савицька: З ПТАШИНОГО ЛЕТУ — образки сучасного — дружні усмішки — репортажі	\$ 5.00
Степан Самійленко: ДНІ СЛАВИ — спогади	\$ 4.00
Улас Самчук:	
а) ВОЛИНЬ — роман у трьох частинах	\$21.00
Ч. I — Куди тече та річка	
Ч. II — Віяна і революція	
Ч. III — Батько і син	
б) ЖИВІ СТРУНИ — бандура і бандуристи	\$25.00
в) СПІДАМИ ПІОНЕРІВ, Епос Української Америки	\$15.00
г) НАТВЕРДІЙ ЗЕМЛІ — роман	\$ 5.00
Евген Сверстюк: ВИБРАНЕ	\$10.00
Володимир Свіданський: МЕДОБІР — поезії	\$ 6.00
Іван Світ: УКРАЇНСЬКО-ЯПОНСЬКІ ВЗАЄМИНИ 1903-1945, історичний огляд і спостереження	\$ 8.00
Іван Світлинський: ГРАТОВАНИ СОНЕТИ — збірка написана в ув'язненні, 63 сонети і 12 віршів	\$ 4.00
Василь Симоненко: ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ — збірка вибраних творів в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирівського	\$ 5.00
Іван Сміляк: У ЗЕЛЕНОМУ ПІДГІР'І — повість	\$ 2.50

Юрій Сопів: ПРО РЕЧІ БІЛЬШІ, НІЖ ЗОРІ — збірка статей про мистецтво й мистців	\$15.00
Фелікс Солтисік: ТА ЗЕМЛЯ НАША — повість	\$ 4.00
Ігор Соневицький: АРТЕМ ВЕДЕЛЬ і його музична спадщина	\$ 4.00
Леонід Соневицький: ІСТОРІЯ УКРАЇНИ — синхроністично-хронологічна таблиця	\$ 1.50
Михайло Соневицький: ГОМІН ДАВНОМИНУЛИХ ДНІВ — збірка оповідань	\$ 3.00
Д-р Михайло Сосновський:	
а) ДМИТРО ДОНЦОВ — політичний портрет з історії розвитку ідеології українського націоналізму	\$12.00
б) МІЖ ОПТИМІЗМОМ І ПЕСИМІЗМОМ. Вибрані статті і есеї	\$16.00
в) НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ	\$ 2.00
Д-р Матвій Стахів:	
а) УКРАЇНА В ДОБІ ДИРЕКТОРІЇ УНР — монографічна праця, брошурована в 7-ох томах	\$22.00
б) ТРЕТЯ СОВЕТСЬКА РЕСПУБЛІКА В УКРАЇНІ — нарис з історії третьої воєнної інвазії Советської Росії в Україну і розвитку окупаційної системи в часі: Листопад 1919 — Листопад 1924	\$ 4.00
Матвій Стахів і Микола Фр.-Чирівський: МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ — статті, спогади, документи	\$12.00
Іван Стоцький: КЛЕПАЧІВСЬКИЙ РЕЙД — повість із часів УПА	\$ 6.00
Василь Стус: СВІЧА В СВІЧАДІ — поезії	\$ 4.00
Східно-Європейський Дослідний Інститут:	
а) ВЯЧЕСЛАВ ЛІПІНСЬКИЙ архів — том 6 листи Дмитра Дорошенка до Вячеслава Липинського	\$16.00
б) архів — том 7 листи Осипа Назарука до Вячеслава Липинського	\$17.00
Остап Тарнавський: БРАТ-БРАТОВІ, книга про ЗУАДК	\$ 5.00
Юрій Тарнавський: ОСЬ, ЯК Я ВИДУЖУЮ — збірка поезій української і англійською мовами THIS IS HAW I GET WELL	\$ 4.00
Володимир Татомір: ЮНАЦТВО В ОБОРОНІ РІДНОЇ ЗЕМЛІ — спогади про участь української молоді у визвольних змаганнях 1918-1920 років	\$ 3.00
Митрополит Іованн Теодорович: У ВЕЛИКЕ НЕВИДОМЕ — три томи	\$15.00
Частина I: вгледження	
Частина II: докопання	
Частина III: зворення	
Зеновія Терлецька: УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ	\$ 7.00
Кость Туркало: СПОГАДИ	\$ 2.50
Ген. О. Удовиченко: ТРЕТЯ ЗАЛІЗНА ДИВІЗІЯ, РІК 1919	\$ 7.00
Українська Могилансько-Мазепинська Академія Наук і Науково-Дослідне Товариство Української Термінології: ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ, за редакцією Яр. Рудницького і К. Церкевича	\$18.00
Українське Видавництво „Смолоосип” ім. В. Симоненка: УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОЗАХИСНИЙ РУХ. Документи й матеріали київської української громадської групи сприяння виконанню гетьманських угод. Тверда оправа	\$12.75
М'яка оправа	\$ 9.75
Ярослав Чумак:	
а) УКРАЇНСЬКЕ ДОШКІЛЛЯ. Збірник виховних матеріалів для українських родин і дитячих садків	\$20.00
б) УКРАЇНСЬКІ ДІТИ — НАШЕ МАЙБУТНЄ. Збірник виховних матеріалів і Антологія. Діти та молодь в українській літературі	\$ 7.00
Українські поети в Австралії: 3-ПІД ЕВКАЛІПТІВ — поезії	\$ 3.50
Ігор Федів і Вол. Золотополь: СИН УКРАЇНИ — історична повість у 3-ох частинах з ілюстраціями, друге змінне видання	\$ 7.50
Ред. Євген Федоренко:	
а) РУХ ОПОРУ І САМОБОРОНИ В УКРАЇНІ	\$ 5.00
б) СТИЛЕВІ ШУКАННЯ МИХАЙЛА КОЦУБІНСЬКОГО	\$ 1.50
о. д-р Юрій Федорів: ПОЯСНЕННЯ ЦЕРКОВНИХ БОГОСЛУЖЕНЬ І СВЯТИХ ТАЙН	\$ 7.00
Іван Франко: ТВОРИ — 20 томів, комплект	\$80.00
Микола Хвильовий: ТВОРИ — в п'ятих томах том I	\$15.00
Леся Хрещина:	
а) ДАЛЕКИМ І БЛИЗЬКИМ — вірші	\$ 3.50
б) ОТАМАН ВОЛЯ — повість для молоді (друге видання)	\$ 3.00
в) У ТЕМРІВІ — нарис	\$ 2.00
Богдан Цимбаліст: ПРОБЛЕМА ІДЕНТИЧНОСТІ. — УКРАЇНА ЧИ АМЕРИКА	\$ 2.50
Дмитро Грицько Цяпка: ГОРИТЬ ЛІС! — спомини колишнього воїна УПА	\$10.00
Василь Чаплєнко:	
а) ДРАМАТИЧНІ ТВОРИ	\$ 5.00
б) МОВНА ПОЛІТИКА БІЛЬШОВИКІВ НА УКРАЇНІ В 1950-60 РР.	\$ 5.00
в) ПІВТОРА ЛЮДСЬКОГО — повість	\$ 2.00
г) ПІДСТАВИ АДИГЕЙСЬКОЇ ТЕОРІЇ	\$ 3.00
д) СПРАГА БЕЗМЕРТЯ — оповідання й есеї	\$ 3.00
д) УКРАЇНЦІ — повість	\$ 3.00
Данило Чайковський: МОСКОВСЬКІ ВІВІЦІ БАНДЕРИ ПЕРЕД СУДОМ — докладний перебіг розправи, цінні документи, голоси преси	\$12.00
Дмитро Чуб:	
а) 3 НОВОГІВНЕЙСЬКИХ ВРАЖЕНЬ. На сподах Миклухи-Маклая	\$ 3.50
б) НОВИЙ ОБІРІЙ — АЛЬМАНАХ, література, мистецтво, культурне життя	\$ 2.50
в) СТЕЖКАМИ ПРИГОД — оповідання, нарис, вірші	\$ 3.70
Тарас Шевченко: КОБЗАР, з поясненнями й примітками д-ра Василя Симоненка	\$12.00
Юрій Шерех: ДРУГА ЧЕРГА — збірка статей про літературу, театр, ідеологію	\$12.00
Авраам Шпфін: У СОВЕТСЬКІЙ КАТІВНІ — із свідчень політв'язнів	\$ 1.50
Августин Штефан: ЗА ПРАВДУ І ВОЛЮ — спомини і дещо з історії Карпатської України	\$10.00

Рожо Смерчинська-Шульова: ОСНОВИ МУЗИЧНО-ГО МИСТЕЦТВА — теорія й історія	\$ 8.00
Анатоль Юричак: КАМІКАДЗЕ ПАДАЄ САМ — оповідання й фейлетони	\$ 4.00
Д-р Володимир Янів: ЖИТТЯ — 4-та книга лірики	\$ 5.00
Юрій Яновський: МАЙСТЕР КОРАБЛЯ — роман	\$ 3.00
Дарія Ярославська: ПІ НЬО ЙОРК — скорочена повість	\$ 2.00
Г. М. Яценко: ОСТАННІ СЛОБОЖАНИ — видання українського мистецького та рибальського товариства „ТУР“	\$ 5.00
АЛЬМАНАХ СТАНИСЛАВІВСЬКОЇ ЗЕМЛІ — збірник матеріалів до історії Станиславова і Станиславщини	\$35.00
БУЧАЧ І БУЧАЧЧИНА — історично-мемуарний збірник	\$25.00
ЧОРТКІВСЬКА ОКРУГА — історично-мемуарний збірник	\$25.00
АНТОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ В КАНАДІ 1898-1973	\$ 7.50
ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМИННИКІВ „СЛОВО“ — література, мистецтво, критика, мемуари, документи, збірник ч. 1-7	\$72.00
ДЕННИК НАЧАЛЬНОЇ КОМАНДИ УГА І СУД НАД ГЕНЕРАЛОМ ТАРНАВСЬКИМ	\$10.00
УСС — Українське Січове Стрілецьтво і Мазепинська ідея. Братство Українських Січових Стрільців в 60-річчя	\$ 1.50
Записки Наукового Товариства ім. Шевченка: ЗБІРНИК НА ПОШАНУ ОЛЕКСАНДРА ШУЛЬГИНА (1889-1960), том 186, за редакцією д-ра В. Янева	\$ 5.00
РЕЛІГІЯ В ЖИТТІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ — збірник на пошану Кардинала Йосифа Сліпого, том 181, за редакцією д-ра В. Янева	\$ 5.00
УСТОРІЧЧЯ НАРОДИНИ ІВАНА ФРАНКА, том 166	\$ 2.50
Із видань Українського Вільного Університету: ЗБІРНИК НА ПОШАНУ ІВАНА МІРЧУКА (1891-1961), за ред. Ол. Кульчицького. Symbolae in memoriam IOANNIS MIRTCHUK, ed. Al. v. Kulchytskyj	\$15.00
ЗБІРНИК НА ПОШАНУ ПРОФ. Д-РА ЮРІЯ ШЕВЦЬОВА. Symbolae in honorem GEORGII Y. SHEVELOV	\$22.00
НАУКОВІ ЗАПИСКИ, матеріали до історії української церкви — на пошану Кардинала Йосифа Сліпого, за ред. д-ра Володимира Янева	\$15.50
Наталія Полонська-Василенко: ДВІ КОНЦЕПЦІЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ І РОСІЇ (в німецькій мові)	\$ 4.70
Михайло Демкович-Добрянський: УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКІ СТОСУНКИ У ХІХ СТОРОЧІ	\$ 4.00
Аркадій Жуковський: ПЕТРО МОГИЛА І ПИТАННЯ ЄДНОСТІ ЦЕРКОВ	\$11.00
PETRO MOHYLA AND THE PROBLEM OF UNITY OF CHURCHES	\$11.00
Володимир Шелест: ІДЕОЛОГІЧНА БОРОТЬБА МІЖ МОСКВОЮ ТА ПЕТЕРБУРГОМ-ЛЕНІНГРАДОМ І ПІДВОБРАЖЕННЯ ЛІТЕРАТУРИ	\$ 3.00
Олександр Юрченко: УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКІ СТОСУНКИ ПІСЛЯ 1917 Р. В ПРАВНОМУ АСПЕКТІ	\$15.00
Д-р Володимир Янів: СТУДІЇ ТА МАТЕРІАЛИ ДО НОВІШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ, з передмовою Наталії Полонської-Василенко	\$15.00

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ, допущуючи оплату на кошти пересилки від \$1-3 (в залежності від кількості книжок).

Мешканців степу Нью Джерсі зобов'язує 5% степового податку.

“SVOBODA” BOOK STORE

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Книгарський відділ, тел.: (201) 434-0237, (212) 227-4125

Цінний дарунок!

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

Подбайте, щоб в кожній публічній бібліотеці була
повна і сучасна двотомна

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE: A CONCISE ENCYCLOPAEDIA

Том 1-ий \$45.00 — ЦІНА — Том 2-ий \$60.00

Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$94.50

Тут віддати разом з чеком або поштовим переказом
(М. О.) вислати на адресу:

To: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Прощу вислати:

- ☐ Том 1-ий \$45.00
☐ Том 2-ий \$60.00
☐ Обидва томи \$94.50

В додоченно пересилати чек, М. О. і до-
дочку проху вислати на адресу:

Name _____

No _____

Street _____

City _____

State _____

Zip Code _____

A GIFT OF LASTING VALUE

The following books are available at the Svoboda Bookstore:

THE UKRAINIAN POETS, 1189-1962 — Selected and tr. by C. H. Andrusyshen and Watson Kirkconnell \$12.50

THE UKRAINIANS OF MARYLAND — edited/written by: Stephen Basarab, Paul Fenchak, Wolodymyr C. Sushko and others \$ 7.75

BOOMERANG — The works of VALENTYN MOROZ by Yaroslav Bihun, introduction by Dr. Paul L. Gersper
Unbound \$ 3.75
Bound \$ 5.75

DISPLACED PERSON — by Marie Halun Bloch, decorations by Allen Davis \$ 7.95

A HISTORY OF THE RUSSIAN EMPIRE — Volume I by Nicholas L. FR.-Chirovsky \$15.00

THE UKRAINIAN ECONOMY — its background, present status and potentials of future growth by Nicholas L. Fr.-Chirovsky \$ 2.00

THE CHORNOVIL PAPERS — by Vyacheslav Chornovil, introduction by Frederick C. Barghoorn \$ 8.95

THE VULNERABLE RUSSIANS — by Lev E. Dobriansky \$ 5.95

UKRAINE IN A CHANGING WORLD. Papers presented at the conference dedicated to the 30th Anniversary of the Founding of Ukrainian Quarterly, ed. Walter Dushnyck, Ph.D. \$10.00

SPRUCE, SWAMP AND STONE — A History of the Pioneer Ukrainian Settlements, in the Gimli Area — by Michael Ewanchuk \$11.00

THE MASTER'S JESTS — Ivan Franko, translated by Roman Tatchyn \$10.00
ПАНСЬКІ ЖАРТИ — Іван Франко, переклад Романа Татчина

THE INTERNATIONAL SAKHAROV HEARING — Human Rights in the USSR, ed. by Marta Harasowska and Orest Olhovych \$ 8.95

HNIZDOVSKY — Woodcuts, 1944-1975 a catalogue raisonne by Abe M. Tahir, Jr. \$25.00

A HISTORY OF UKRAINE — by Michael Hrushevsky \$20.00

THE UKRAINE, 1917-1921: A STUDY IN REVOLUTION — edited by Taras Hunczak with the assistance of John T. von der Heide. Cambridge, Mass.: Harvard Ukrainian Research Institute 1977. 424 pages — hard bound. \$15.00

The Ukrainian Herald issue 6, DISSENT IN UKRAINE — an underground journal from Soviet Ukraine. Trans. from the Ukrainian and ed. by Lesya Jones and Bohdan Yasen \$ 6.95

UKRAINIAN EMBROIDERY by Ann Kmit, Johanna Luciw, Loretta Luciw \$14.95

REPORT FROM THE BERIA RESERVE — The protest writing of VALENTYN MOROZ Soviet Ukrainian political prisoner, ed. and trans. by John Kolasky \$ 2.95

THE SHATTERED ILLUSION — The History of Ukrainian Pro-Communist Organizations in Canada by John Kolasky hard \$15.00
soft \$ 7.95

TWO YEARS IN SOVIET UKRAINE — A Canadian's personal account of Russian oppression and the growing opposition, by John Kolasky \$ 3.95

UKRAINIANS ABROAD — Offprint from UKRAINE: A CONCISE ENCYCLOPAEDIA by Volodymyr Kubijovyc \$ 3.00

THE UKRAINIANS IN AMERICA — by Myron B. Kuropas \$ 4.95

DIE SOWJETISCHE NATIONALITÄTENPOLITIK NACH STALINS TOD (1953-1970) — by Borys Lewytzkyj \$11.00

THEIR LAND — An Anthology of Ukrainian Short Stories by Michael Luchkovich \$ 3.00

FATHER AGAPIUS HONCHARENKO — First Ukrainian Priest in the United States by Theodore Luciw \$10.00

MODERN UKRAINIAN SHORT STORIES — ed. by George S. N. Luckyj \$ 8.50

HETMAN OF UKRAINE — IVAN MAZEPPA — by Clarence A. Manning \$ 2.50

Ivan Franko, POEMS — from translations of Percival Cundy by Clarence A. Manning. \$ 3.50

UKRAINE UNDER THE SOVIETS — by Clarence A. Manning \$ 2.50

BUKOVINIAN UKRAINIANS — a historical background and their self-determination in 1918 by I. M. Nowosiwsky \$ 5.00

CATARACT — by Mykhaylo Osadchy \$ 3.95

THE ANARCHISM OF NESTOR MAKHNO, 1918-1921. An Aspect of the Ukrainian Revolution Edited by Michael Palij. 428 pages — hard bound. \$14.50

SHEVCHENKO'S TESTAMENT — by John Panchuk \$ 3.00

HISTORY OF PUSHKIN'S "POLTAVA" — by John P. Pauls \$ 2.50

LOOK WHO'S COMING. The Wachna Story, by Mary Paximadis. Illustration by William Kurelek \$ 9.00

HISTORY'S CARNIVAL — A Dissident's Autobiography by Leonid Plyushch, edited and translated by Marco Carynnyk \$14.95

ENGLISH-UKRAINIAN Dictionary — by M. L. Podvesko \$12.50

BOUNDARIES OF FLAME — A Complete Collection of Poetry — Olena Teliha. Compiled and Translated by Orysia Prokopiuk \$ 6.95

ПОЛУМ'ЯНІ МЕЖІ — Повне видання поезій Олени Теліги в упорядкуванні й перекладі Орісії Проконік

IN DEFENSE OF THE UKRAINE CAUSE by Roman Rakhmanny \$12.95

POLISH ATROCITIES IN UKRAINE — compiled and edited by Emil Revyuk \$ 3.00

"SYMOMENKO — A STUDY IN SEMANTICS" by Igor Shankovsky \$ 8.00

SPIRIT OF UKRAINE — Ukrainian contributions to world's culture by D. Snowyd \$ 1.50

UKRAINE AND THE EUROPEAN TURMOIL 1917-1919 in 2 volumes by Matthew Stachiw, Peter I. Stercho and Nicholas L. F. Chirovsky \$20.00

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY — by Savella Stechishin. (Handling and postage charges included) \$12.00

THE USSR vs. DR. MIKHAIL STERN — Soviet "Justice" vs. Human Rights. The only tape recording of a trial smuggled out of the Soviet Union. Edited by August Stern, translated from the Russian by Marco Carynnyk. 267 pages — hard bound \$ 9.95

REVOLUTIONARY VOICES — Ukrainian Political Prisoners condemn Russian colonialism, by Slava Stetsko \$ 6.50

A STUDY OF VASYL STEFANYK: THE PAIN AT THE HEART OF EXISTENCE — by D. S. Struk, with foreword by G. S. N. Luckyj. — bound \$ 8.50

GRANITE OBELISKS — by Vasyly Symonenko \$ 5.00

UKRAINE: A Brief History by Roman Szporluk \$ 3.00

UKRAINIANS AND JEWS — articles, testimonies, letters and official documents dealing with interrelations of ukrainians and jews in the past and present. A SYMPOSIUM — published by UCCA \$ 5.00

GREGOR KRUK — Vorwort von Jean Cassou. Einführung von Isa Bauer. Ukrainische Freie Universität. Vol. I \$28.50
Vol. II \$26.50

COMMUNICATION MEDIA AND SOVIET NATIONALITY POLICY — Status of National Languages in Soviet T.V. Broadcasting, by Vasyly Veryha \$ 2.00

Ivan Franko: HIS THOUGHTS AND STRUGGLES — by Nicholas Wacyk \$ 7.75

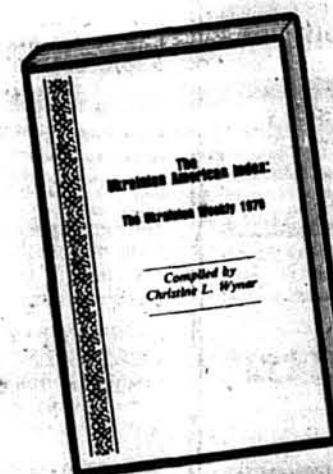
THE UKRAINIAN AMERICAN INDEX — The Ukrainian Weekly 1978 by Christine L. Wynar \$ 6.00

FOR A BETTER CANADA — by Senator Paul Zuyk \$ 3.00

UKRAINIANS IN PENNSYLVANIA — a contribution to the growth of the commonwealth. — Softbound \$ 4.00

Please select the book or books you wish to have and send remittance by check or money order, including postage \$1.00 to \$3.00 (depending on the number of books) and a 5% sales tax for New Jersey residents, to:

SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Announcing...

The Ukrainian American Index:

The Ukrainian Weekly 1978

Published by
The Ukrainian Research Foundation, Inc.

ХРОНІКИ, РОМАНИ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

великого ісходу, в якого післаництво не сумнівається автор „Планети Ді-Пі“.

„Ситуація унікальна. На терені Європи Заходу таборує Україна Сходу. Парадокс чи післаництво? Вигнання і кара Божья? Але для мене це продовження мене самого і всього того, що почалося в Орській кріпості“...

Життя автора проходить поміж працею над „Остом“, а громадською працею, чи радше культурно-освітньою: збори, доповіді, публіцистика та провід МУР-у. Тільки майбутній історик зможе безпристрастно оцінити працю, чи суму праць того еміграційного відродження української літератури, яке проходило під відновленим кличем 1920 років „Геть від Москви“ і несло чимало культурних, західноєвропейських елементів у нашу літературу, як під оглядом тематики, так і стилістики.

Можливо, що найкращим досягненням МУР-у був журнал „Арка“, місячник. Це був журнал літератури і мистецтва, і критики, редактором якого був Юрій Шерех. Появилася одинадцять чисел „Арки“ (від 32-72 сторінок) великого формату, в якому друкувалися твори чи статті всіх членів МУР-у (Самчук подає також список членів цього Товариства і редакції). Правда, були в МУР-і й непорозуміння, головне, з огляду на партійні розбіжності між поодинокими членами, але цей мистецький рух проробив велику працю, яка достатньо не є ще аналізована, ані оцінена. МУР продовжував працю ВАПЛІТЕ, „яка складається з 27-ми членів і в якій тільки сімою дозволено вмерти природною смертю“ — твердить Самчук —

„Ось тому ми в таборах Ді-Пі, ось тому МУР, ось тому Америка. Це не знайдено слова, щоб це сказати, це не знайдено міри, щоб це зміряти, це не знайдено ваги, щоб це зважити. Це, що ми пишемо, це лиш нотатки“...

Найбільше віддано для цієї організації письменників працював, за твердженням автора, Юрій Шерех (Шевельов). Він був „...редактором, селектором, оформлювачем всього матеріалу... Що в нормальних умовах вимагало б цілого штабу фахових працівників, в цьому випадку виконувалося досить одною людиною“...

Мемуаристка Уласа Самчука дає багатий і всебічний огляд Другої світової війни та чотирьох повоєнних років. Усі три томи вміщують понад сотню документальних матеріалів і 57 світлин, і могли б стати джерелами, коли б автор додав показник прізвищ, які виступають у споминах і про яких Самчук подає часто цікаві біографічні дані.

І хоч є чимало критиків, які висміюють його прагнення до „великої літератури“, еґоцентризм і закидають йому „брак християнського світогляду“, то навіть і вони погодяться із твердженням, що сучасна українська література немає сьогодні ані кращих романістів, ані літописців, ані мемуаристів, чи взагалі прозаїків.

МИСТЕЦЬ ЗАКОХАНИЙ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

але на все життя він забрав зі собою до чужої незнаної Аргентини любов до рідного краю, спів Лоториші і гомін Карпатських гір.

Нелегким було життя Вінкентія Овсака у соняшній Аргентині. Ким тільки йому не довелося працювати. Був Вінкентій Овсак учителем української мови у далекій провінції Чако,

працював деякий час у газеті, а потім, здобувши освіту, працював на будовах Аргентини. Але на якому місці він би не працював, ніколи не випускав пензля із своїх рук. На жаль, перші праці В. Овсака, які він привіз зі собою до Аргентини пропали під час поєн. Але в Аргентині малював продов-

Карнавалові вечериці

Піастунки-дебютантки з ескортами на „Карнавалові вечериці“ з організаторами імпрези (зліва направо): Даруся Пришляк, Богдан Шафран, Лідія Матківська, Олег Канюка; Наталія Грибович, Орест Темницький; станициний Станіслав Ньюарку пл. сен. Ростислав Мілянчик; голова імпрезової референтури і господар вечериць Галина Стецура; голова Гуртка Пластпрату Ярослав Турянський; Христина Буняк, Борис Вірстюк; Лйорета Мак, Тиміш Гнатейко; Маргарета Нішті, Андрій Курилко; Оля Явна, Нестор Шуст.

В суботу 26-го січня в залі клубу „Наваго“ відбулися великі Карнавалові вечериці гуртка Пластпрату станиці Ньюарку з участю молоденьких дебютанток, їх ескортів, великої кількості гостей — молоді й старших. Грала відома оркестра „Темпо“.

Вечериці відкрили і привітали гостей голова гуртка Пластпрату Ярослав Турянський.

Представляв дебютанток станициний Станіслав Ньюарку пл. сен. Ростислав Мілянчик, вказуючи на примісність і важливість такого роду імпрез для молоді.

Дебютували пластунки гуртка „Чорнобровок“ 44-го Куреня Уладу пластових юначок ім. Оксани Деджорри.

Після першого танцю дебютанток з батьками, доньки не забули і за своїх дорогих матерів і вручили їм червоні троянди, а тоді слідував танець з ескортами.

Не забули „Чорнобровки“ також про виховницю: ст. пл. Ганусю Терлецьку і

жував удосконалювати своє мистецтво. Однак, на жаль, маларство не стало основним заняттям В. Овсака. Бож тяжко працюючи, він тільки зміг свій вільний час присвячувати улюбленій справі. З-під його пензля виходили картини, в яких він змальовував рідні Карпати, річку Лоторицю, квіти та смерекки. Тяжка аргентинська інфляція примусила малювати покинути Аргентину і шукати долі на вільній землі Вашингтона.

У 1957 році Вінкентій Овсак приїхав до Нью Йорку і почалися пошуки праці. Нелегкими були його перші роки в Америці. Тяжко працював на будовах, звичайним робітником, але не розлучувався з пензлем.

У свій вільний час їздив у Кесткільські гори, які нагадували йому рідне Закарпаття і малював. В. Овсак ніколи не рахував скільки він намалював картин. Маларство не стало його основним заняттям.

Скоріше — це його захоплення, якому він присвячував свій вільний час. Крім маларства В. Овсак полюбив нижночарівну дзвінкаструнну бандуру — сьогодні він голова Батьківського Комітету Школи Кобзарського Мистецтва в Нью Йорку. Його можна бачити на кожному концерті молодих бандуристів. Із пристрасною мистця віддає він свій вільний час безкорисному служінню українській бандурі.

Чернігівська бандура займає почесне місце серед картин на стіні в його помешканні.

Яка ж тематика картин Вінкентія Овсака? Висока культура кольору та глибока еміційність — властиві пейзажам мистця. Карпатські красавиці (їх можна побачити у постійно діючій галерії пані О. Соневицької), в яких переважають гарячі барви, сповнені ліричної величі.

Його картини повні зворушливого ліризму — полонять яскравою мальовничістю, проявляють світлим і радісним почуттям. Крім Карпат та тематик пов'язаних з цим чудовим куточком України, малює також море.

Вінкентій Овсак має своє чітко виявлене індивідуальне творче обличчя, бо як знаємо — Закарпаття —

Помер св. п. Микола Приходько, відомий письменник і публіцист

Ніягра Фоллс. — Св. п. Микола Приходько — письменник і публіцист, довголітній співробітник щоденника „Свобода“ помер тут, 20-го лютого ц. р., на 76-му році життя по довгій і важкій недугі. За фахом св. п. Микола Приходько був інженером та колись викладачем у вищих школах Кисва.

Осиротив дружину Зіну, з дому Чепурних, двох синів — Миколу та Андрія, дві сестри в Україні, швагрю Володимира Чепурного в Нью Джерсі та багато друзів і знайомих.

Вийшовши на еміграцію до Німеччини, св. п. М. Приходько був диригентом Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, а з 1961 року —

головою СУЖЕРО. Його праця на письменницькому і публіцистичному полі завершилася низкою надрукованих творів: „Я прошу слова“, „На роздоріжжях смерті“, „Один з мільйонів“ (щоб книжку перекладено на всі

важливі мови світу, включно з японською), „Сім мільйонів“, роман „Далекими дорогами“, „Stormy Road to Freedom“ та „Гудбай Сибірія“. З-під його пера, як співробітника „Свободи“, появилася ряд статей і дописів, здебільшого на мистецькі і політичні теми.

Похоронні Богослуження за душу Покійного відбулися в місцевій українській православної церкви, що їх відправив о. митрат д-р Петро Самець.

Тлінні останки Покійного поховано 22-го лютого ц. р. на місцевому цвинтарі в Ніягара Фоллс, Онтаріо, де над могилою від Об'єднання Письменників „Слово“ промовляв письменник Улас Самчук, а диригент Капелі Бандуристів в Клівленді Григорій Китастий зачитував пісню „Чуєш, брате мій“... Описля у церковній залі відбулася тризна, на якій родина, приятелі і знайомі Покійного згадували його життєвий, творчий шлях.

край високих художніх традицій, а малює — свій власний, який продовжує славу традиції закарпатських мистців.

Незабаром у Нью Йорку в галерії ОМУА відкриється персональна виставка В. Овсака і ми віримо, що глядачів зацікавить мистецтво талановитого співця Закарпаття.

Марія Робак

Замість квітів на могилу Дорогого нам Тіточного Брата

бл. п. д-ра Маркіяна Ключаса
складомо 20.00 доларів
на цілі Наукового Товариства ім. Шевченка.
Марія і Омелья ОМЕЦІНСЬКІ з Родиною

Опечаленій Родині пересилаємо щирі вислови нашого глибокого співчуття.

ТОВАРИСТВО СЯТА СОФІЯ —
Комісія Патріяршого Фонду

Для шанування

світлої пам'яті д-ра мед.

ОЛЕНИ РОМАНИ КОЗІНЦЕВОЇ

пожертва на
Український Католицький Університет
ім. СВЯТОГО КЛИМЕНТА ПАПИ в Римі
в сумі 10,000.00 (десять тисяч) дол.
зложена заходами

проф. Михайла Кучера

Управа Т-ва Св. Софія і Комісія Патріяршого Фонду складає ВП. Панові Проф. Михайлові Кучерові щирі подяку.

У Сороковий день СМЕРТИ
нашої Найдорожчої
СЕСТРИ ТЕТИ

бл. п.

ОЛЬГИ КУШНІР

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в середу, 26-го березня 1980 року

о год. 8-й ранку, в церкві св. Юра в Нью

Йорку;

в церкві св. Миколая в Амстердамі, Н. Й.;

в церкві св. Володимира в Стемфорді,

Конн.;

в соборі Св. Софії в Римі, Італія;

в монастирі обителі оо. Студитів в Римі,

Італія.

Про молитви за спокій душі Покійної просить —

Родина

Вступаєте в члени УНС!

„Вільне Слово“ в Канаді, Петро Струк, голова філії УО в Ст. Кетерінсі, Степан Василів та Дмитро Губка. Тризну — проведенням молитви відкрив о. д-р П. Самець. Вкінці виголосив слово син Покійного, який підкреслив особливо дружнє відношення покійного батька до свого оточення, сказавши: „Більш усього тато мій любив людей“. Він також сказав, що навіть перед

смертю його батько думав про користь „для любові України“, бо попросив висилати пожертви на Інститут св. Володимира, на українські студії.

Після тризни — в домі п. Івана Мамчича під Веландом, в гурті родини, і приятелів св. п. Миколи Приходька відбувся свого роду панель, темою якого було життя і праця св. п. Миколи Приходька.

Земляки Карпатського Союзу — Відділ в Чикаго з сумом повідомляють, що 8-го лютого 1980 року, в Празі, відійшов у Вічність, проживши 85 років

бл. п.

СТЕПАН КЛОЧУРАК

чоловий провідник Гуцульської Республіки на Закарпатті в 1919 році, суспільно-громадський діяч, член Союзу і міністер військових справ Карпатської України, довголітній аґітатор концентраційних таборів в СРСР, автор книжки „До волі“.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Карпатський Союз — Відділ Чикаго

Ділимось боліною вісткою з Духовенством УАПЦ, Родиною, Приятелями і Знайомими, що 20-го лютого 1980 р. у Карльсруге, Німеччина, на 75-му році життя, після тяжкої недуги, відійшов до Всевисшнього, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО і БРАТ

бл. п. о. Протоієрей

ЛЕОНІД КОРОЛЬ

СВЯТУ ЛІТУРГІЮ відслужено в неділю, 24-го лютого 1980 р. в Карльсруге. СВЯЩЕНИЦІ ПОХОРОНІ ВІДПРАВИ відслужено в понеділок, 25-го лютого 1980 р. в Карльсруге, Німеччина. ПОХОРОН відбувся в суботу, 8-го березня 1980 р. на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Приблїті безмірним горем:
панїматка — ТАМАРА
дочка — АНГЕЛІНА з чоловіком ПАВЛОМ ЛИМАРЕНКОМ
син — ОЛЕКСАНДЕР
Родина в Україні і на еміграції

Ділимось сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що дня 10-го березня 1980 року, по довгій і тяжкій недугі, упокоївся в Бозі, на 81-му році життя, наш Найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

св. п.

СТЕФАН ВАСИЛЬКІВ

Покійний походив зі села Доманорич, пов. Тернопіль, Зах. Україна.

ПОХОРОН відбувся 13-го березня 1980 року у Лос Анджелес, Каліф.

В глибокому смутку:
доньки —
СОФІЯ ВАСИЛЬКІВ з мужем МИКОЛОЮ, з дітьми і внуками
ЯРОСЛАВА СТОЙКО з мужем ВОЛОДИМИРОМ, дітьми і внуками
НУСЯ МИКИТИН з мужем БОГДАНОМ і дітьми та ближча і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні

бл. п.

ЮРІЙ ГАВРИЛІВ

нар. в Тустановичах-Бориславі, Україна

ПАРАСТАС і ПАНАХИДА — в неділю, 23-го березня 1980 р. о год. 7-й веч. в похоронному заведенні М. Насевича при 109 E. Tabor Rd. у Філадельфії.
ПОХОРОН — в понеділок 24-го березня 1980 р. о год. 8:30 рано з того ж пох. завед. до церкви Христа Царя на Найставні, а звідтам на цвинтар у Факс Чейсі.

Горем приблїті:

ТЕОДОЗІЯ — дружина
АДРІАН — син з дружиною ДОРОТІ
ХРИСТИНА і МИХАСЬ — внуки
ІВАН — брат з дружиною ІРЕНОЮ
ГАЛИНА — сестрічка з мужем РОМАНОМ ТАТАРСЬКИМ і синами
ЯРОСЛАВ КІСЕЛИК — кузин з дружиною
ІВАННА ВИТИЦЬКА — братова та ближча і дальша родина в Україні і Німеччині

Закордонне Представництво
Української Гельсінської Групи
запрошує всіх бажаючих на свою

ЗУСТРІЧ
з ГРОМАДЯНСТВОМ

яка відбудеться

в понеділок, 24 березня 1980 року
в Українському Народному Домі
142 Друга Авеню, НЬО ЙОРК, Н. Й.

ТЕМА

„ПРАВОЗАХИСНИЙ МАДРИД“

У вечір зустрічі беруть участь члени Закордонного Представництва Української Гельсінської Групи

Петро Григоренко, Леонід Плющ,
Ніна Строката

а також члени Української Гельсінської Групи, які емігрували до Америки

Петро Вінс, Святослав Караванський,
Надія Світлична.

Початок: год. 7-ма веч.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Управа Світової Репрезентації
Товариств Українських Інженерів
(СРТУІ)

оцим повідомляє, що

СЬОМІЙ
МІЖКРАЙОВИЙ З'ЇЗД
ТОВАРИСТВ
УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ

відбудеться

в днях 15-16-го листопада 1980 року
в готелі Шератон в Торонті, Канада
123 Queen St. W., Toronto, Ont., Canada M5H 2M9
Tel.: (416) 361-1000

В програмі З'їзду будуть ділові наради, затвердження статуту Федерації Товариств Українських Інженерів, вибір керівних і контрольних органів Федерації, науково-технічна конференція, технічні виставки, бенкет, мистецька програма і равт (бал).

В справах З'їзду треба звертатися: в ЗСА до інж. Р. Андрій-чика — (215) 539-0638, а в Канаді до інж. Я. Соколика — (416) 750-4475.

ЗА УПРАВУ СРТУІ:

інж. Методій Борецький
голова

інж. Ярослав Соколик
секретар

Многих літ Ювілятиці...

Залю Миської аудиторії в Детройті була виповнена приятелями і знайомими д-р Марусі Бек, а серед них багато українських прихильників її політичної діяльності. Вони зібралися, щоб відзначити її 18-тюрини, які припадали на 29-го лютого кожного високосного року.

Пані Гендерсон, голова Миської ради Детройту в теплий вечір представила публіці добре знайому Ювілятку, яка була попередньою головою Миської ради та довший 20 років була в Детройті членом Миської ради.

Пані Гендерсон говорила, що заслуги Ювілятки для англомовного Детройту були не менші, як для американських громадян українського походження, добре їм яких вона ширила довгі роки в Америці.

Маруся Бек народилася в українській родині міста Піттсбургу, де закінчила початкову освіту, а коли треба було йти вступити до середньої школи, то батько вирішив вислати її в Україну, щоб там могла поглибити знання рідної мови та зміцнити свою любов до українського народу.

Тож далі вона навчалася в Чорткові, де зі своїми товаришками пірнула у вир національного життя.

Романтика нового оточення полонила Марусю. Пласт, зустрічі з молодими людьми, до того переслідування польської влади за все, що було політичне, українське, поглибили в неї любов до рідного народу, зробили з неї патріотку, а даруючи висловлювати свою думку вона дістала у спадщину.

По закінченні середньої школи, хоч і не радо, їй треба було повертатися до Америки. З тугою вона залишала Рідний край, де вона вже вросла в рідний ґрунт і тяжко було їй його покидати.

Тут вона вписалася на Пенсильванський університет, де закінчила студії права, «cum laude» — із ступенем доктора права. Тяжко працюючи, вона все ж знаходила час, щоб поспіяти вихованню української молоді. Вона з молоддю була завжди присутня на концертах в Народному Домі, на виступах українських хорів, навчала молоді гри на мандоліні, щоб зацікавила музикою ця молоддь лише-лилася під українським впливом. Вона давала відчити на українські теми, брала участь у дискусіях, як поправити положення українського народу тут і там, бо для свого народу вона полюбила своє життя.

По закінченні університету Маруся віддалася громадській праці. Рівнобіжно із працею в американських інституціях, вона розділяла про дії Америки із доповідями про дії України стан українського народу під окупантами, які стримали його винищення. При кожній нагоді вона ширила добре ім'я України, вміючи це пов'язати з політичними потребами Америки.

Як загальнолюблену й відому у широких американських колах діячку, її постійно вибирали до Миської ради Детройту та наділювали почесними відзначеннями, як першу жінку — президента Миської ради і півміліонного міста. Вона часто виконувала обов'язки посади міста в час його відсутності. Завжди вона приймала в ратуші міста представників українського політичного життя, як милих її серцю, вона гордо відзначала їхні заслуги за працю для українського народу та за їхні демократичні переконання, що такі близькі до американських ідеалів. Вона вручала їм тріумфальні ключі міста Детройту та обдаровувала їх почесними мантиями декретами.

До всіх її заслуг для американського народу, які в імені ЗСА в день уродин Марусі Бек висловила пані Гендерсон під гучні оплески всіх присутніх, долучалися похвальні промови радних міста, заступника посади, похвальні листи конгресменів і сенаторів, яким не бракувало слів призначення за її повну посвяту праці для добра американського народу і паралельно з ним — і для українського.

Відповідаючи представникам американського сві-

Маруся Бек

ту з подіуму президента Миської ради, осяяна світлом телевізійних прожекторів Маруся твердо заявила, що свої літа вона посвятила політичному життю американської землі, але тоді і тепер вона також є серцем і думками із українським народом, з якого вона походить.

Американські телевізійні мережі подали її заяву до загального відома всього Детройту, пишучись нею як американською і українською патріоткою.

Кульмінаційним пунктом уродини святкувань було відношення її портрета, що його в заслугу її діяльності намалював американський мистець для помешкання на почесному місці в ратуші серед заслужених батьків того міліонного міста.

Ціла зала заспівала Марусі «Happy Birthday», а український хор з участю численних бандуристів — гучне «Многа Літа», яке з бравою підхопила українська частина зібраних.

Праця Марусі Бек не обмежувалася лише до терену ЗСА: в Канаді, у сусідньому Віндзорі, в час державних свят публіка з захопленням не раз оплескувала, стоячи, її особисті промови. Те саме відбувалося в Монреалі, Торонті, Квебеку та в інших містах Канади.

В часі її перебування в Україні в 1968 році вона промовляла в залі Миської ради у Львові, і її з констернацією слухали совєтські радні міста, бо вони незвичні до свободолюбних слів.

У столиці Німеччини, куди її запросив уряд, вона пригадала про порушення людських прав українського народу під совєтською окупацією.

В столиці Аргентини вона організувала голодовку жіночу демонстрацію на сходах пам'ятника, з роздачею аргентинським пам'яткам про московські знущання в Україні.

В Австралії вона промовляла в українських осередках Аделаїди і Сіднею та інформувала про важке положення українського народу у Совєтському Союзі.

У Франції покляла вінок на могилі Головного Отамана Симона Петлюри та закликала присутніх до більшої активності в організованому житті. Під телефоні пору вона веде інформаційне Бюро та є в контакті з усіма проявами українського життя.

З нею постійно співпрацює її брат Іван Бек, який має багато талантів його славної сестри. Подібно, як вона, він теж вихований в українських середніх школах Оттві Василяніа у Бучачі. У 1918 році він повернувся до Америки, але перший вісті, що український народ взявся за зброю для боротьби за самостійне життя, він знову повернувся до Рідного краю, де в рядах Української Галицької Армії боровся за волю України.

Маруся, набагато молодша за нього, опиралася на його досвід, як вона сказала в своїй промові на уродинах, «вони обоє гармонійно працювали для добра української справи».

Українське громадянство Америки високо оцінювало їхню працю, що протягом цілого життя була посвячена українським ідеалам.

Хіба часами трапився хтось із деяких партійних угруповань, що безпідставно критикував сестру і брата Беків, але загаль українських патріотів пишався тим, що для них обох добро української справи було метою їхнього життя.

Ростислав Зелений

Відбулася доповідь д-ра І. Фізера у Вінніпегу

Вінніпег (УВАН). — У неділю, 9-го березня 1980 року, в аудиторії Головної Вінніпегської бібліотеки відбулася 31-ша Шевченківська сесія Української Вільної Академії Наук (УВАН) у Канаді.

Сесію відкрив проф. Ярослав Розумний, президент УВАН у Канаді. Доповідь виступив проф. Іван Фізер з Ратгерського університету в Нью Бронсвіку, ЗСА. У своїй доповіді д-р Фізер затронував кілька проблем Шевченківської естетики й філософії. Ці питання він розглянув у контексті європейського романтизму, вказуючи на Шевченкову специфічність та інновації, введені Шевченком у цей європейський літературний і світоглядний напрям. Останнє відноситься до Шевченкової версифікації, метрики, композиції, лексичного та фольклорного матеріалу, який він трансформував у нову, характерну

літці йому, мистецьку форму вислову. Доповідь, яка була винятковою дару пам'яті Шевченка та його широку освіченість, базуючись на його творчості, а зокрема його автобіографічній повісті «Художник», щоденнику та листуванні.

Це була третя з черги сесій УВАН у Канаді, присвячена Шевченківській естетиці та філософії. В останніх роках цією проблемою цікавляться Г. Грабович, Я. Розумний, В. Рубчак, Л. Плосх та І. Фізер. Шевченківство в Українській ССР ставиться до цього питання негативно або навісвітською тенденцією, не дозволяючи розглядати Шевченка в ширшому європейському літературному контексті.

Доповідь д-ра І. Фізера на останній Шевченківській сесії додала ряд нових думок у ділянці студій над Шевченком, як оригінальний феномен у світовій літературі.

Відбувся 18-ий бал дебютанток Крайової управи СУМ Америки

В суботу, 9-го лютого, в Статлер Гілтон готелі в Нью Йорку відбувся вже 18-ий бал дебютанток СУМ. Ця щорічна імпреза вже стала традиційною в суміському календарі і вона притягає завжди велике число учасників як старшого, так і молодшого віку.

Бал дебютанток — це імпреза Крайової управи СУМ Америки, в якій кожен рік дебютувало 22 юначки-сумівки, в тому числі було також дві пластунки. Для переведення балу КУ СУМ покликала до дії баловий комітет, що його очолює культурно-освітній референт КУ СУМ, голова Осередку СУМ у Нью Йорку Корнелі Василік, а членами комітету були: Марія Прятка, Оріс Зазулькевич, Христя Баб'як, Юлія Голова та Петро Когут.

Офіційну частину балу відкрив вступним словом голова Корнелі Василік, вітаючи всіх присутніх на залі та дебютанток з їхніми ескортами та до подальшого ведення програми запрошує члена ЦУ СУМ Євгенію Кузьмичів і колишнього голову КУ СУМ в Англії Богдана Гаргая. Аранжери балу привітали дебютанток з ескортами та на залі голову ЦУ СУМ мгра Євгена Гановського з дружиною та голову КУ СУМ інж. Мирослава Шмігеля з дружиною.

Наблизилася урочиста хвилина, коли при фортепіановому аккомпаньєменті Соні Шерг увійшли дебютантки і їхні ескорти. По боках стояли шасливі батьки, які одержали від своїх дочок рожі. Кожна дебютантка, одягнена у білу сукню з китичкою квітів у руках, проходила вздовж залі, а присутні гримками оплесками їх вітали. У цьому горічому дебюті брали участь такі дебютантки і ескорти: Ірсуа Коцка; ескорт Степан Вох; Оля Монастирська — Володимир Сидор; Галія Гавран — Володимир Фриз; Христя Кінь — Орест Павлик; Марія Ільків — Ярослав Доляк; Леся Черепанін — Степан Дунавак; Марія Вагович — Степан Зайка; Стефка Доляк — Микола Грицьков'ян; Христя Мазурик — Василь Коцур; Анна Гбур — Андрій Лопатинський; Анна Тенюк — Михайло Бачинський; Таня Обершин — Степан Войцїцький; Анна Коваль — Володимир Лотоцький; Катруся Юрковська — Тарас Дорогобицький; Дарка Генза — Юрій Стецько; Галина Островська — Іван Качор; Ліза Луцишин — Геральд Минч; Христя Юшак — Мирон Приймак; Оля Загнійна — Аскольд Кобаса; Ірка Рент — Богдан Прятка; Іванка Дорнич — Мирон Полішук; Вірджінія Гермет — Дем'ян Сорока.

Після презентації дебютанток промовив до молоді голова КУ СУМ Мирослав Шмігель, вказуючи на важливіші моменти у їхньому майбутньому житті, та закликав їх до дальшої актив-

ної праці у молодечих організаціях.

Відтак під звуки віденського вальсу пари дебютанток з ескортами закружляли у вирі танку. На обличчях дебютанток сяяла усмішка та ніжна дівоча радість. Раділи з ними їхні батьки, рідні, знайомі та суміські виховники, бо вони — це активна молодь, яка напевно залишиться при активній праці на суспільно-громадському полі.

На залі поміж гостями був присутній голова Платової Ради Ігор Сохан з своєю дружиною, якого також представили публіці.

На балю до танців грала знаменита оркестра Богдана Гіряка.

Ця гарна імпреза, що тривала до пізньої ночі, довго залишилась у пам'яті дебютанток, їхніх батьків та учасників балю. Черговий, вже дев'ятнадцятий бал запляновано на місяць лютий 1981 року.

Н.Н.

НА ШВИДКИЙ ПРОДАЖ! ОДНОПРИМІРНИКИ!

1. Антонович: ІСТОРИЧНИЙ НАРИС ПОЧАТКОВСЬКОЇ ЛАВРИ	\$ 4.00
2. — АРХЕОЛОГІЧНІ ПАМ'ЯТКИ УКРАЇНИ, стор. 160, опр.	6.00
3. Архас, М.: КАТЕРИНА, ОПЕРА НА 3 ДІЇ, комплет	12.00
4. Брик, М.: ЮРІЙ НЕМИРИЧ НА ТЛІ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ	5.00
5. Вергілія: ЕНЕІДА, ПОВНЕ! Пер. М. Білик і мапі	8.00
6. Духович, О.: ТВОРИ ПОВНЕВІД, 2-том, ст. 1600	17.00
7. О. Зінко: ОЧЕ НАШІ РОЗВАЖАННЯ, ст. 184	4.00
8. Кіс: ПРОМИСЛОВІСТЬ ЛЬВОВА, ст. 224	5.00
9. — ІСТОРИЧНІ ДЖЕРЕЛА ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ, стор. 288	9.00
10. Король-Старий: ЗУСТРІЧ. НОВОРІЧНА ПІСНЯ	2.00
11. Килимник: ЗЕМЛЕ УКРАЇНСЬКОЮ. КОРОЛЬ ДАНИЛО	3.00
12. Крупицький: ФЕДЕРАЛІЗМ НА СХОДІ ЄВРОПИ	3.00
13. Косовський: СЕЛО МАРКІЯНА — МОЇ НЕСТАНІЧІ, ілюст.	4.00
14. Ку-Д-Р: ПЕРШИЙ НАПАД РОСІЙ НА ЛЬВІВ 1914	3.00
15. Лисовий, І.: З НАУКИ І ТЕХНІКИ, стор. 160	3.00
16. Ліпа, Юрій: КІНОТРИЧ, і інші оповідання	3.00
17. Нежиталюк: З НАРОДНИХ РУЧАЙ, Львів	3.00
18. Нікольський: ЗАМІТКИ ПРО С. ГОСПОДАРСТВО	2.00
19. Оглобин: ДУМКИ ПРО СОВ. УКР. ІСТОРІОГРАФІЮ	2.00
20. — ОПИС АВТОГРАФІВ УКРАЇН. ПИСЬМЕННИКІВ, стор. 216	5.00
21. Скібінський: З МОЇХ СПОМИНІВ З 1913 РОКУ	3.00
22. Свєшчін: ІСТОРІЯ НАСЕЛЕННЯ КАРПАТІВ, ПОДІЛЛА І ВОЛИНИ ІІІ-ІІІІ-ГО ТИСЯЧОЛІТТЯ, стор. 208	5.00
23. Ребет, Л.: ФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ	2.00
24. — РУСЬКИЙ ШТУКАР, 212 різних чудасій, ст. 160	6.00
25. Рудницький, С.: УКРАЇНСЬКА СПРАВА — ПОЛІТИЧНО-ГЕОГ.	4.00
26. Приходько: ПІДСОНЦЕМ ПОДІЛЛЯ, ілюст.	4.00
27. Прокоф'єв: ПІДРУЧНИК КРЕПЛЕННЯ, в опр. 1	5.00
28. — ПОТОЧНИЙ І СІМНИЙ КРЕПЛЕННЯ, документ	3.00
29. — ПІВНІЧНЕ СЯЙВО. АЛЬМАНАХ ТВОРЧОСТІ	3.00
30. Шевченко, Т.: БІЛЬША КНИЖКА. АВТОГРАФИ, ПОВЕЗІ	9.00
31. Цимбал: ЛІТ МЕТЕЛИКИ ДІТЯЧА ПІСНЯ	3.00
32. Сервантес: ДОН КІХОТ ПОВНЕ, укр. мовою, стор. 564	27.00
33. — УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СПІВАНІК, 147 п. ілюст.	9.00
34. Фондів: ШКІРНІ І ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ, опр.	7.00
35. Черкашенко: РІДНА ШКОЛА. 1-ша ЧИТАНКА з 1918 року	4.00
36. Яновський, д-р: СУЧАСНЕ ЛІКУВАННЯ ВЕНЕР. НЕДУГ	9.00
37. Ясінчук: АЗБУКА НАЦІЇ, Львів 1931 р.	3.00
38. — УКРАЇНСЬКА МАЛЯРСТВО, 17 КОЛЬОРОВИХ КАРТИН, укр. слівних мистецтв: Бутувич, Гордичський, Гніздоський, Дмитренко, Козак, Кричевський, Мазепа, Мороз і інші, все, як є, за	17.00
39. Hrushevsky: UKRAINE'S CLAIM TO FREEDOM	4.00
40. Hrushevsky: HISTOIRE DE L'UKRAINE, p. 244	6.00
41. Rudnycky: UKRAINA — LAND UND VOLK, p. 500 und Karten	22.00
42. — PODRENCZNIK GEOGRAFII OJCZYSTEJ	7.00

HOWERLA

238 East 6th Street • New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) GR 5-1190

Пресовий Фонд „Свободи“

На цьому місці друкуємо імена тих ВІП. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи“ та її видань: англомовного „Українського Тижневика“ і дитячого журналу „Веселка“, і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

Л И С Т А Ч Е

О. Цегельська-Андерс- вуд, Марієтта	\$25.00	І. Кульматичський, То- лдо	2.50
д-р П. Демус, Мокена	12.50	І. Кусий, Лейк Ворт	2.50
О. Савик, Нассав	12.50	П. Лещинський, Рочестер	2.50
Л. Сисин, Гарфілд	12.50	М. Лисович, Роллінг	2.50
С. Стешич, Флашинг	10.00	М. Медовс	2.50
П. Бондар, Монтреаль	7.50	М. Лозинський, Сан Сіті	2.50
М. Гіс, Вайон	7.50	В. Мазар, Мейплвуд	2.50
д-р М. Лободка, Форт Дадж	7.50	І. Маречко, Севен Гіллс	2.50
І. Луків, Ірвінгтон	7.50	С. Мадженич, Чикаго	2.50
Т. Новоселський, Рак- вілл	7.50	А. Мелько, Філадельфія	2.50
І. П. Власюк, Глен- дейл	5.00	Ю. Мельничук, Овер- ленд Парк	2.50
В. Криса, Говел	5.00	М. Модрицький, Лін- кольнвуд	2.50
В. Лобачівський, Сі- серо	5.00	Д. Мозіль, Клівленд	2.50
І. Полочак, Гарфілд	5.00	М. Мороз, Стетен Ай- ленд	2.50
М. Шпон, Ірі	5.00	А. Наливайко, Чикаго	2.50
М. І. Лепік, Арчболд	3.50	Д. Нестеренко, Маске- тайн	2.50
П. Сердюк, Менчестер	3.50	П. Нестенко, Літл Рак	2.50
А. Богданович, Мамі	2.50	С. Нечипорук, Чікто- вага	2.50
З. Бундзак, Йонкерс	2.50	В. Палик, Детройт	2.50
М. Вурбан, Чикаго	2.50	П. Пасин, Бронксвилл	2.50
Л. М. Вуханан, Левін- таун	2.50	В. Панула, Вейсбург	2.50
А. Вудик, Менчестер	2.50	Г. Пенко, Сісеро	2.50
Т. Вавелко, Мінеа- поліс	2.50	І. Попадичев, Чикаго	2.50
Д. Вайтик, Омага	2.50	О. Рибалт, Янгстаун	2.50
В. Гаврилик, Рочестер	2.50	В. Романів, Вріджпорт	2.50
Т. Гайдукевич, Флінт	2.50	І. Руденський, Парма	2.50
В. Гіряк, Клівтон	2.50	В. Свиріденко, Клів- ленд	2.50
Я. Горобельський, Кен- даль Парк	2.50	А. Серафін, Трой	2.50
О. Грубеш, Седл Врук	2.50	І. Серафін, Нью Йорк	2.50
П. Гуженко, Голівуд	2.50	Ф. Сілецький, Норт Порт	2.50
С. Данилевич, Говард Віч	2.50	Н. П. Синковський, Бронкс	2.50
І. Данилевський, Філа- дельфія	2.50	д-р Е. Стецьків, Тома- ванда	2.50
Е. Демидчук, Геміл- тон	2.50	С. Сумішський, Янгс- таун	2.50
Г. Дішук, Врасервуд	2.50	А. Тинько, Філадельфія	2.50
д-р Р. Дюбік, Норвуд	2.50	Г. Ткач, Чікопі	2.50
Парк Тавніш	2.50	М. Трач, Парма	2.50
А. І. Заброский, Вер- верін	2.50	П. Турин, Воффало	2.50
І. Заплатинський, Фер- вуд Парк	2.50	А. Федій, Едінсон	2.50
В. Жеребейський, Нью- арк	2.50	М. Халас, Вруклін	2.50
д-р А. Жуковський, Воррен	2.50	Е. Хмаренко, Говелл	2.50
Ф. Калуп, Філадельфія	2.50	О. С. Хромин, Міша- ванка	2.50
М. Квасок, Перт Ам- бой	2.50	П. Чічка, Стемфорд	2.50
Ф. Кобас, Саріна	2.50	Е. Шкурат, Монтре- аль	2.50
д-р Н. Когут, Воррен	2.50	В. Штангет, Велланд	2.50
М. Козак, Літл	2.50	Д. Шумило, Ленс- дейл	2.50
Я. Козак, Гантінгтон	2.50	Е. Ярмак, Сомерсет	2.50
Веллі	2.50	Т. Ячук, Спаркс	2.50
І. Кобога, Н. Арлінг- тон	2.50	В. Веселій, Гарфолд	2.25
д-р О. К. Коропей, Ст. Августин	2.50	А. Левончик, Колумбус	2.50
Я. Крайчик, Н. Прові- денс	2.50	І. Лучинський, Вре- форд	1.00
М. Крижанівський, Ро- честер	2.50	М. Палочка, Таунтон	1.00
		О. Федорів, Львів	1.00

ТАРАС ШЕВЧЕНКО І...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

дося українське серце. Боїться, щоб не зникли з-посеред нас: „Раби, підніжки, грязь Москви“. Боїться, бо знає, що коли б так 50 міль-

йонів українців ступили в обороні свої національної гідності, як наприклад, це зробили грузини в обороні своєї мови, тоді сповнились би віщі слова Шевченка:

І на оновленій землі, врага не буде, супостата, А буде син і буде мати і будуть люди на землі.

КОЛИ ПОДРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Складати гроші — чи позичати НАЙКОРИСНІШЕ

у ФЕДЕРАЛЬНІЙ КРЕДИТОВІЙ КООПЕРАТИВІ „САМОПОМІЧ“

в Нью Йорку

7% — дивіденди від уділів (ощадностей)

з чвертьрічним нарахуванням.

Крім того:

Життєве забезпечення відповідно до суми ошадностей — аж до висоти \$2,000.00 на одного члена.

12% — дивіденди від уділів-цертифікатів зложених на 30 місяців.

Федеральне забезпечення уділів та уділів-цертифікатів — аж до висоти \$40,000.00 на одного члена.

Пряма виплата пенсії Соціального Забезпечення на уділі членів.

Індивідуальний Пенсійний Фонд (IRA) на 8% річно. Виплати на Різдвавний Клуб — по \$2.00, \$5.00, \$10.00 тижнево. Доручення виплати (Share Draft) Грошей перекази та подорожні чеки

Позички — особисті та гіпотечні (мортгеджи)

АДРЕСА:

SELF RELIANCE (N.Y.) Federal Credit Union

108 Second Avenue • New York, N.Y. 10003

Tel.: (212) 473-7310

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ЛЕСЬКІВ, членка УНС Від. 363 ім. М. Лисен-ка в Мамі, Флоріда, померла 6 лютого 1980 р. на 82-му р. життя. Нар. 1893 р. в Родход, Україна; членкою УНС стала у 1933 р. Залишила у спадку чоловіка Максима, сина Воло